

**HVINGFOS
POSTEN**

NR. 4
DESEMBER – 1979
19. ÅRGANG

REDAKSJONEN ØNSKER LESERNE

**GOD JUL
GODT NYTTÅR
MED TAKK
FOR I ÅR**

HUNSFOSPOSTEN
utgitt av
Hunfos Fabrikker
Hunfos Arbeiderforening
Hunfos Funksjonærforening
Hunfos Bedriftsidrettslag

REDAKSJON
Redaktør Tryggve Kittelsen
Einar Bakken
Marit Hagen
Anton Brandsnes

TRYKT HOS
Sørtrykk, Vennesla
på Matt Hunscode 100 gr/m²
Omslag
Hunfos Granprint 200 gr/m²

Stjernene og julestjernen

STJERNENE lyste en gang. Det var den gang menneskene opplevde skaperverket. Nå er de liksom slukket for menneskebarna som har biler, elektrisitet, fabrikker, kontorer — og hastverk. Og astronomene slår oss over fingrene med linjalen og sier: stjernene er bare jern og kobber og sink og natrium og vannstoff som begynte å brenne og en gang vil brenne ut. Og så blir det mørklagt der oppe også.

Men Grundtvig sier:

Deilig er den himmel blå,
lyst det er å se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinker,
hvor de smiler, hvor de vinker
oss fra jorden opp til seg.

Vi kjenner det like inn i hjerteroten: uansett grunnen til de ufattelige bålene i verdensrommet, så lyser de også for oss. Det er vel ikke bare jeg som ble grepet i romantiske drømmer stjernenenatten?

Der er en STJERNE som historikere og filosofer har satt SITT teleskop på. Og så sier de: det var bare et stjerneskudd, en meteor. Og et stjerneskudd kan vi alltid tenne fremdeles . . . i julen. Det er beretningen om en ung kvinne, et lite barn, hyrder, et himmelsk orkester, et esel. Skal «kloke» mennesker bare klistre dette til et glansbilde for oss?

Der er et juleevangelium om STJERNEN:

Ære være Gud i det høyeste,
og fred på jorden,
i mennesker Guds velbehag.

Hvem kan høre dette i vår mørklagte verden uten å få klump i halsen? — Men mer enn en klump!

Julestjernen heter Jesus. Han er kompasset, — men også Frelseren for all skyld, forsoneren for alle overtredelser. Gud er kommet oss syndere nær! Denne stjernen er like langt ute i det blå. Stjernen er i troen blitt en varmende og livgivende sol i våre hjerter — NÅ VED JULETID.

Det var midt i julenatt.
Hver en stjerne glimtet matt.
Da med ett der ble å skue
en så klar på himlens bue
som en liten stjernesol.

Dette er for DEG, kjære venn — uforskyldt!

Vennligst John Flacké

Kjære kollega

En tragisk dødsulykke rammet en medarbeider 15. november. Våre tanker går til de meget unge etterlatte.

Tre måneder har passert revy siden forrige utgave av Hunsfosposten. Hva er hendt i denne tiden, og hva opptar oss?

Siden sist har det endelig falt en fornuftig ro over skiftplansaken. Vi har kommet et betydelig skritt fremover i kartlegging av hvordan virksomheten skal drives. Vi har nylig produsert det siste parti Crest-Set på PM 5.

Dette er bare noen smakebiter fra en ganske innholdsrik meny.

Det skjer noe gledelig ved Hunsfos. Vi får fastere grunn under føttene igjen, det trengs foran den krevende

og spennende tiden vi går inn i. De neste 2 årene skal vi innfri de store forpliktelsene vi har påtatt oss overfor dem som betrodde oss store lån i 70-årene. Vi skal også gradvis tilpasse våre produkter og vårt produksjonsutstyr til utviklingen. Denne utvikling fører med seg skjerpede krav til kvalitet og service. Men det kreves også at vi klarer å oppnå fortjeneste på det vi lager så vi får tilstrekkelig til forrentning og investeringer.

Det er dette Rammeplanen 1980-84 egentlig går ut på. Vi har fått gode ideer fra konsulentene som har vært engasjert (McKinsey & Co.). Nå består jobben i å bruke planene som et verktøy i virksomheten i de nærmeste årene fremover.

Jeg tror vi er på rett vei, vi må bare innse at de resultatene vi ønsker og trenger ikke kommer av seg selv. For resultatene kommer bare når

- vi er enige om kursen
- vi er istand til å gjøre jobben riktig og fornuftig.

Byggeklossene er mange, hver enkelt av dem er nødvendig. Derfor er godkjennelsen av skiftplanen og farvel til Crest-Set viktige ting, de hører med til byggeklossene.

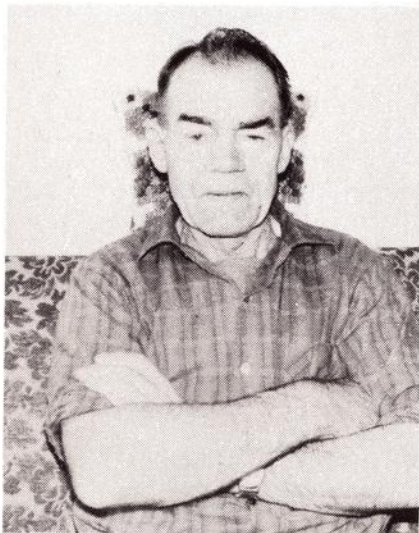
I løpet av den nærmeste tiden vil Rammeplanen bli drøftet i Styre, Bedriftsforsamling, Bedriftsutvalg og etterhvert mann og mann imellom.

Jeg har to vesentlige ønsker ved slutten av et arbeidsomt år: Jeg ønsker, og tror også, at det vil bli enighet om at Rammeplanen viser bedriftens behov for fremgang, men også de mulighetene som ligger i bedriften til å oppnå en slik fremgang. Rammeplanen beskriver både målet og midlene.

Det andre ønsket er enklere men like viktig: Jeg ønsker mine venner og medarbeidere en riktig god jul og et godt nytt år. Jeg er glad for å kunne takke for et 1979 med fremgang for bedriften etter 4 vanskelige år.

T. R. Jarlsby.

Veteraner som takker av

ARTHUR BJELLE har avsluttet sin arbeidsdag på Hunsfos. Han er født den 14.6.1914 i Tveit. Før krigen drev han en del i skogen til han i 1937-39 var med på å bygge lokalene til PM 3-4. I 1948 begynte Bjelle på taubanen i Ålefjær og var der til han ble overført til Hunsfos i 1960.

Ved Hunsfos var han først noe på gården og verkstedet. De senere årene

var han ved Hollenderiet PM 3-4, hvor han likte seg meget godt. Arthur var tillitsmann en tid på taubanen i Ålefjær og synes Fagbevegelsen har betydd mye. Han sier at uten denne hadde vi ikke nådd langt.

Arthur Bjelle har også en rekke hobbyer. Han driver med jakt og fiske og var i år med på å skyte 3 elg. Han er også medlem av Vennesla Pistolklubb og skyter nå i veteranklassen. Han innehar en del fine premier fra denne hobbyen.

På Hunsfos har Bjelle likt seg meget godt og synes det har vært gode arbeidsforhold og godt kameratskap blant de ansatte.

Bjelle mottok Norges Vels Medalje for 30 års tjeneste og klokke ved tilstelningen den 7. november i år.

Vi ønsker Arthur Bjelle mange gode år som pensjonist.

En annen av våre veteraner som har sluttet hos oss, er Anders Risdal. Anders er født 25. februar 1920 på Røyknes, flyttet til Kringsjå 11 år gammel og senere til Vennesla. Før han kom til Hunsfos den 9. august 1948, hadde han drevet med skogsarbeid, veianlegg, samt 4 år ved jernbanen. Han begynte i PM 3-4 her, men

Forts. neste side

FABRIKKENS GANG

Den 15. november inntraff en dødsulykke på rullemaskin på PM 5 idet den 20 år gamle Bjørn Myrvang Larsen mistet livet.

Når en slik tragisk hendelse inntreffer på en arbeidsplass, blir andre "normale" begivenheter så små og av underordnet betydning.

Jeg vil derfor i dette nummeret av Hunsfosposten begrense meg til å slå fast følgende:

Til tross for at en treforedlingsbedrift er en arbeidsplass som ikke lar seg sikre absolutt, så vil vi alle best hedre vår arbeidskamerats minne ved at hver enkelt av oss gjør hva vi kan for å gjøre vår bedrift så trygg som mulig.

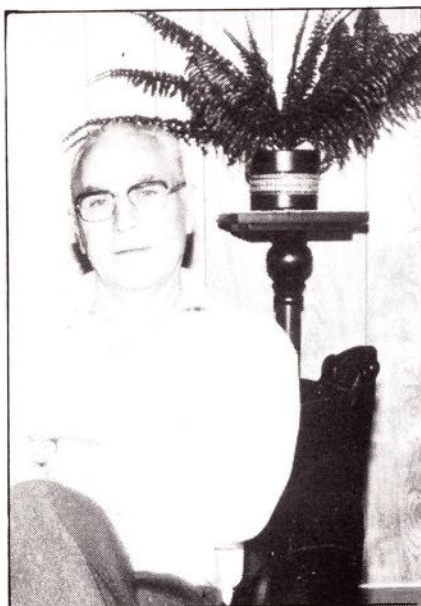
gikk over til PM 6 da den startet opp. Der ble han siden, til han ble førtidspensjonert for snart ett år siden. Også han fikk i høst Norges Vels Medalje og gullklokka. Anders har, i likhet med Holger Ståhl, alltid sett betydningen av å stå organisert. Det er viktig at arbeidsfolk står sammen om felles oppgaver. Han synes det har vært en grei tid på Hunsfos, men understreker også at de siste års mannskapsreduksjoner er drevet for langt.

Anders Risdal har alltid vært meget opptatt av jakt og fiske. I sitt koselege hjem oppe på Samkom, har han også hunden sin, og gleder seg til mange fine turer sammen med den i åra som kommer. Noen fritidsproblemer finnes ikke. Anders serverer også følgende jakthistorie som selvfølgelig er sann:

Det var Anders i Støa som var på jakt og geværet var en av disse gamle munnladerne. Losen gikk for fullt, haren kom på skuddhold, men i iveren hadde haglene rent ut av børsa til Anders. Her var ingen tid å miste. Han trev hånda i lomma, opp kom en 3-toms spiker som han raskt puttet inn i løpet. Han la an, skuddet smalt.

Haren bråstoppet ved en trestubbe, sto og rykket og slet, men kom ikke av flekken. Anders gikk bort for å undersøke, og det viste seg at spikeren var gått tvers gjennom halen og inn i stubben. Og der sto den som spikret, hvilket den jo også var.

Javel, det var den tiden. Anders Risdal vil også benytte anledningen til å takke sine arbeidskamerater for tida på Hunsfos. Og vi ønsker til lykke med 60-års dagen, og alt godt i framtida.

Holger Ståhl

En av veteranene ved Hunsfos, Holger Ståhl, har avsluttet sitt virke her etter 32 års trofast tjeneste. For dette ble han i høst belønnet med Norges Vels Medalje, og fra bedriften et vakkert gullur.

Holger er født på Mønen i Vennesla den 30. august 1918, og flyttet to år gammel over til brakkene på Vikeland. I sin ungdom arbeidet han ved Vigeland Brug og ved jernbanen, inntil han i 1934 reiste til sjøs. Her seilte han så i 5 år. Han husker spesielt en vinterstorm i 1937, da båten han var på, "Harald Hårfagre", brukte 36 timer fra Kristiansand til Hirtshals. Det var en forferdelig tur, og da de endelig kom ned, var sjøen så grov at de ikke kunne komme til kai. Det ble å gjøre vende-reis og heimturen gikk unna på fem timer.

Under krigen var Holger en aktiv motstandsmann. Det kan nevnes at om morgenen den 9. april 1940, var han på vakt som signalist på Flekkerøya. Oppdraget var å varsle de norske styr-

kene inne på Odderøya Fort dersom fremmede skip nærmet seg kysten. Det var en svær opplevelse å se den tyske flåten seile forbi, og vite at invasjonen var et faktum. Norge var i krig. La oss også ta med at for sin innsats under krigen ble Holger belønnet med Krigsmedaljen.

Hit til Hunsfos kom han i august 1946. Han ble da til 1954, da han reiste en tur til Amerika som snekker. Her ble han i 1 1/2 år, og kom tilbake til oss like før jul i 1955. Og siden er han blitt her. Holger synes Hunsfos var en grei arbeidsplass. Men de senere års harde rasjonaliseringer, synes han er gått litt for langt. Det ble et stress og for hardt arbeidspress, noe som også var litt av årsaken til at han måtte pensjoneres for alderen egentlig tilsa det. Men Holger ser lyst på pensjonisttilværelsen. Han har hytte på Hovden og tilbringer mye tid der, med fiske og turer i høyfjellet. Han har en sønn som bygger hus i Vennesla, og hjelper der når det tren- ges. Så tar han bilturer sammen med kona, bl.a. til Sverige hvor han har to sønner. Holger har 5 barn og 14 barne- barn, så der er nok å besøke.

Han vil gjerne få lov å benytte anledningen til å få takke bedriften for innbydelsen til 30-års festen, og for gaven og maten de fikk. Han satte umåtelig stor pris på det. Samtidig vil han takke arbeidskamerater og ledelse for godt kameratskap og gode minner fra tiden ved Hunsfos. Vi vil også takke Holger for innsatsen og tiden her, og samtidig sende alle gode ønsker for fremtiden for ham og hans kone.

34 MEDARBEIDERE MED OVER 30 ÅRS ANSETTELSE HEDRET MED NORGES VEL'S MEDALJE

1. rekke fra venstre sittende: Trygve Lundevoold, Magnus Olsen, Thomas Undeland, Gunnar Jortveit, Ludvig A. Jørgensen.

2. rekke fra venstre sittende: Alf Mardon Renstrøm, Holger Ståhl, Anders Risdal, Erling Andreas Bakken, Trygve Holtet, Harald Gautestad, Knut Nicolai Knutsen.

3. rekke fra venstre sittende: Harald Linde, Asbjørn Oksum, Finn E. Lund, Henry A. Ellingsen, Arne Larsson, Sigurd Hagen, Sven Ove Ålefjær, Gunnar S. Olsen, Karl Linde, Harald Hagen, Omar Gundersen, Karl Kristian Andreassen, Arthur A. Bjelle, Salve Aas, Lorents K. Larsen, Kristian B. Tharaldsen, Elsa Doris Nilsen, Tordis Marie Bergsnov, Ingolf Wennerberg, Ivar S. Iversen.

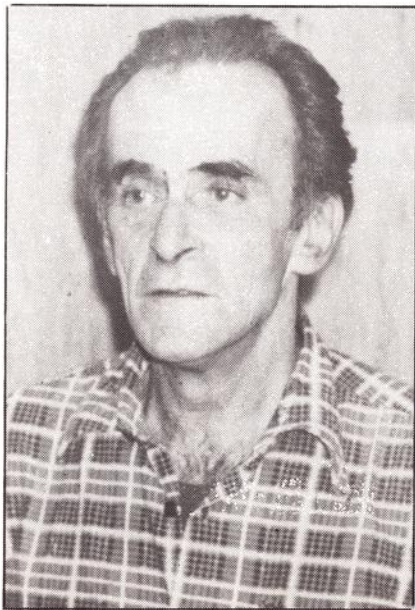
Thorvald I. Ravnevang og Ole Ekov Tharaldsen var ikke til stede.

Begivenheten er tidligere omtalt i såvel H-nytt som i lokalavisene. Hunsfosposten vil også være med på å hedre de 34 medarbeidere som på 2 nær var samlet på Asles kafe onsdag 7. november. T. R. Jarlsby foretok den høytidlige overrekkelse av medaljene og overbrakte samtidig en personlig gave fra bedriften. Han takket på selskapets vegne for den lange og trofaste tjeneste, og gav uttrykk for at denne kontinuitet innebar en styrke for bedriften og de ansatte, idet alle fikk del i den verdifulle erfaring som var oppsamlet i disse år.

Vi gratulerer hver enkelt av de 34 trofaste medarbeidere!

VI GRATULERER

Karl Arthur Andersen

Karl Andersen er født i Vågsbygd den 2. april 1920. Han kom til Vennessla i 1945, og til Hunsfos høsten 1951. Før han begynte her hadde han vesentlig oppholdt seg til sjøs. Og det henger igjen i ham den dag i dag. Båten er nemlig hans store hobby om sommeren.

Ut å fiske og dra på ferie med den er noe Karl liker. Ellers er han jo viden kjent for sin innsats på ski. Utallige er de premier han har vært med å vinne for vårt bedriftslag.

Karl er å finne på holl.sal 3-4. Her liker han seg godt, greie arbeidskamerater setter han stor pris på.

Vi ønsker ham til lykke med dagen.

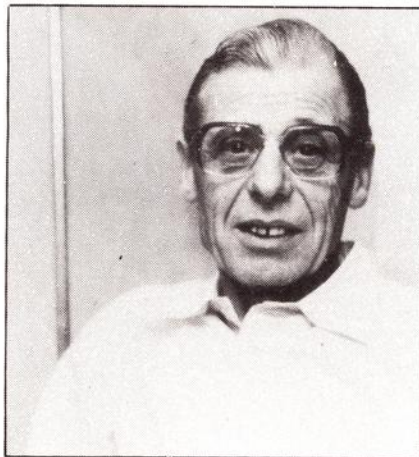

Per Andersen er født 6. januar 1920, og runder således 60 like over nyttår. Per er innfødt vendøl. Han kom til Hunsfos i 1951.

Før det var det anlegg og skogsarbeid han jobbet med. Han trives godt her i Transporten, greie arbeidsforhold og arbeidskamerater.

Per liker best friluftsliv og fiske når han ikke er på jobb.

Vi gratulerer med dagen.

Einar Askedal

Einar Askedal er innfødt vendøl. Han runder 60 år den 15. mars. Til Hunsfos kom han i 1957, og før det hadde han hatt mye slags arbeid, vi nevner gartneri, verkstedarbeid og snekkerarbeid. Her ved bedriften har han hele tiden vært på verkstedet. Sin fritid tilbringer han som de fleste Hunsfos-arbeidere, nemlig med friluftsliv, hagen, og noe skogsarbeid.

Vi gratulerer Einar med dagen.

Gunnar Bueklev

Gunnar Bueklev fylte 60 år den 13. november i år. Han er født og oppvokst i Kristiansand. Sin tilkommende fant han imidlertid på Kvarstein, og flyttet av den grunn til Vennessla i 1954.

Til vår bedrift kom han våren 1961, etter først å ha vært innom Wallboarden vel ett år.

Han begynte ved solvo-oppløseren, men kom så over til saksalen hvor han siden har vært. Dessverre har helsa vært skral de siste par årene, så han har gått mye hjemme.

I sine ungdomsår var sykling hans store hobby, og i over 20 år har han også tatt idrettsmerket hvert år.

Vi gratulerer Gunnar med dagen.

Gunnar Olsen

Gunnar Olsen er født på Tuden i Vennessla, og mange kjenner ham nok best som Gunnar på Tuden.

Den 21. februar fyller han 60 år.

Før han kom til Hunsfos i oktober 1949, hadde det vært anleggsvirksomhet for ham. Han begynte ved rullestolen her, men kom snart til limloftet hvor han har vært det meste av tiden. Nå er han imidlertid ved gårdsavdelingen, og trives meget godt. Det har han forresten alltid gjort her ved Hunsfos.

Ellers tilbringer han mye av tiden på hytta si i Iveland. Før krigen drev han også og konkurrerte på sykkel, men som Gunnar sier; det er lettere å skaffe seg en Mercedes i dag enn det var å få tak i en sykkel på den tiden, så det var ikke så lett å dyrke sin idrett da.

Gunnar har nå i høst mottatt gullklokka fra bedriften og Norges Vels Medalje som takk for 30 års trofast innsats.

Vi gratulerer med dagen.

Kåre Halvorsen

Kåre Halvorsen er født og oppvokst på Ulefoss i Telemark.

Før han kom til Hunsfos sommeren 1956, hadde han drevet som bygnings-snekker. Her kom han først til saksene, siden hollendersal 1-2.

De siste åra har sviktende helse gjort at han har gått mest på deltid med diverse arbeid. Kåre har alltid likt seg godt på Hunsfos, og alltid vært organisert.

I fritiden liker han best å stelle med hus og hage, samt gå tur i skog og mark.

Den 1. februar fyller han 60 år, og vi gratulerer.

Tulla Jeppestøl

Tulla Jeppestøl som alle kjenner henne som, runder de 60 den 29. desember. Hun er født i Greipstad, men kom til Vennesla allerede som 5-åring, og regner seg som fullblods vendøl.

Hit til oss kom hun i januar 1974. Hun var først ved A-4 saksa, men har de siste åra vært ved I.B.M.-avdelingen, eller Birkelandsloftet som de fleste sier. Her liker hun seg meget godt. Ellers trives hun best sammen med familien på hytta deres på Jærnes i Ålefjærfjorden.

Vi gratulerer med dagen.

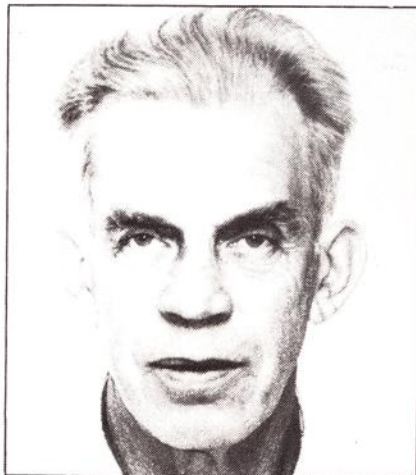

Oskar B. Lauvås

Oskar B. Lauvås er født på Lauvås i Hægeland. Han kom til Vennesla våren 1961 og begynte da ved Hunsfos. I 1975 gikk han over til Thaxelplast, men kom tilbake hit igjen etter ca. tre år.

Han liker seg godt her på sakse-salen. I fritiden blir det turer til Hægeland hvor han fisker og dyrker friluftslivet.

Den 10. februar fyller Oskar 60 år, og vi gratulerer.

Reidar Fossheim

Reidar Fossheim er ekte vendøl. Født og oppvokst i Tvangsdalen, men kom snart til Vardeheia hvor han siden har bodd.

Til Hunsfos kom han i mai 1937. Han ble spurt om å komme og være et par tre dager, og nå er det blitt 32 år.

Reidar har helt siden krigen vært på verkstedet hvor han har trives godt. Det bør også nevnes at Reidar har hatt en uvanlig sterk helse. Han har aldri vært sykemeldet eller syk gjennom alle disse åra, før nå i sommer da han fikk en håndbeiegnelse.

Vi ønsker ham til lykke med 60-års dagen den 1. november.

Alf Ruenes

Alf Ruenes er født på gården Ruenes på Samkom den 11. januar 1920.

I sin ungdom var han konduktør ved NSB inntil han i 1949 overtok forretningen Gautestads Eftf. her på Hunsfoss. På våren 1970 overlot han den til sønnen, og begynte selv på skift her hos oss.

Han har for det meste vært på lim-loftet hvor han liker seg godt. Fritiden tilbringer han mye på hytta si på Laudalsheia i Bygland, hvor han driver med jakt og fiske.

Vi gratulerer.

Arne M. Aas

Arne M. Aas fyller 60 år den 25. januar. Han er født og oppvokst ute i Åsveien.

Arne begynte her i 1936, og ble da til 1943 da det var dårlig med arbeid. Da drog han til Iveland og var med på anlegget ved kraftstasjonen der. Han kom tilbake hit i 1950 og har siden vært her.

Arnes plass har alltid vært på snekerverkstedet, hvor det har vært skiftende tider, men hvor han trives og fremhever godt kameratskap. Tidligere drev han som birøkter, samt jakt og fiske som han ennå liker godt.

Vi gratulerer med dagen.

HUNSFOSPOSTENS FAMILIE

Liv, Jorun, Arne, Dagfinn, Arne Johan, Elin, Svein, Rune

I forrige nr. av Hunsfosposten gjorde vi kjent at vi ville presentere en familie for hver utgivelse av bladet. Igjen har vi kastet loddet – og det falt på:

Arne Johan Andersen som har arbeidet i Salgsavdelingen siden 1951 og for tiden som ekspeditør for innlandet.

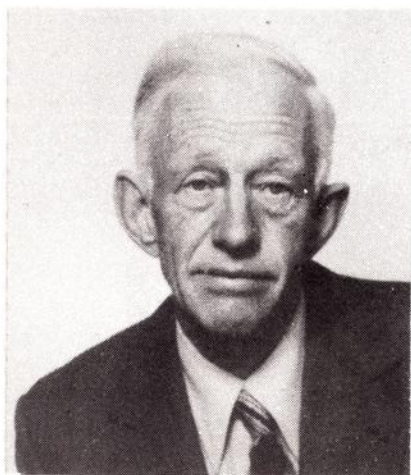
Før vi besøker familien i Andersens hjem i Eidsvolls vei, Vennesla, har vi undersøkt litt om Arne Johans herkomst. Hans farfar, som var baker i Dampbageriet i Kristiansand, døde ung. Da var Arne Johan's far bare 13 år. Farmoren ble sittende igjen med 7 sønner og berget seg ved søm. To av sønnene, hvorav den ene var Arne Johans far, utdannet seg som

skreddere og drev i mange år det velkjente skredderfirma Brødrene Andersen i Kristiansand. Moren, Sofie Andersen f. Robstad var fra Vennesla. Arne Johan vokste opp i et kristent hjem og hadde en lykkelig ungdom. Allerede 9 1/2 år gammel fikk han undervisning i fiolin. Til å begynne med var det et ork å øve, men hans far hjalp ham med å komme over den første kneiken. Hans lærer var den kjente musiker Magnus Nodeland, Kvarstein, som var et fint menneske og som Arne Johan føler stor taknemlighet overfor.

På brorens 13 års dag bad faren noen gutter som bodde i nærheten av hjemmet i Torridalsveien om å komme med sine instrumenter. Dette ble opp-

takten til et orkester med 5 fioliner, en cello og et piano. Orkesteret eksisterer den dag i dag. De unge underholdt på søndagsskolen, aldershjem m.v. og hadde det veldig moro sammen. En av deltakerne skrev småstykker for orkesteret, som fikk navnet Ringstadguttenes orkester.

Senere i livet skulle musikken fylle en viktig del av Arne Johans fritid. Vi nevner blant annet: I 17 år var han trompetspiller i Ynglingeforeningens Musikkorps, i 1959-1965 spilte han fiolin i Kristiansand symfoniorkester ("Byorkesteret"). Han har hatt elever ved Vennesla Musikkole i 10 år, i 5 år var han på oppfordring av Arthur Syvertsen dirigent for Vennesla Kristelige Ungdomskorps.

Haavard Garaas

"Vår mann i Numedal" Haavard Garaas blir 60 år 1. mars 1980.

Garaas er født og oppvokst på Kongsberg, og på Kongsberg bor han også den dag i dag.

Etter eksamen på Norges Landbrukshøgskole i 1946 begynte han i tjeneste for Risør Træmassefabriker, hvor han var tømmerseier inntil høsten 1971.

Garaas begynte arbeidet for Hunsfos i juli 1973.

I alle år har Garaas vært meget benyttet som tillitsmann i bransjen. Han har vært styremedlem/styreformann i Numedalslågens Fellesfløtningsforening, Lågen Cellulose og Slip-

eritømmerkjøperes Forening, Lågen Tømmermåling, Nidarå Tømmermåling, og Sørlandets Sliperi og Cellulose-tømmerkjøperes Forening. I Norges Treforedlingsråd (nåværende P.S.F.) var han i en årrekke med i Fagrådet og Formannskomiteen.

Garaas er styremedlem i DnC, Kongsberg.

Han har vært bystyremedlem på Kongsberg i 8 år, og går på en ny 4 års periode over nyttår.

Vi ønsker Garaas til lykke med dagen, som han sikkert skal feire sammen med sin kone Margit, sine 4 døtre, svigerbarn og barnebarn.

Eplet faller ikke langt fra stammen.

Nå har han måttet redusere aktivitetene som kunne være vel slitsomt etter en hard arbeidsdag. Men han har tatt opp igjen den mere rolige jobb i Byorkesteret. Arne Johan forteller at hans største musikkopplevelse hadde han i Domkirken i 1963 da Byorkesteret og Motettkoret fremførte Händels Messias.

Nå over til hovedpersonen ved denne anledning, nemlig mor sjøl i stua, Liv Andersen. Hun er ekte kristiansander og vokste opp på Odderøya. Hennes far Dagfinn Mikkelsen kom fra Horten og moren Jenny, f. Sandsmark, kom fra Bakke i Sira. At Liv skulle havne i Vennesla har sin grunn i at hun var på vinterferie i 1959 på Hovden, og der var en svært interessant gutt som viste seg å kunne lokke med romantiske strengespill.

Liv. (på veggen 2 av hennes produkter).

Liv har handelsskoleutdannelse og var ansatt på Arkivet for Sjøfartskommando Sørlandet til hun fikk sitt første barn. For øvrig har hun i 2 1/2 år gått kurser i husflid med spesiell interesse i kjolesøm og prydsøm.

Liv er "for ordentlig" husmor (er det ikke for få av dem i dag?). Ved siden av å dra omsorg for sin mann og sine fire barn har hun mange interesser, blant annet å brodere og å male på porselen. Og nydelige ting er det blitt, det har vi sett i de hyggelige stuer.

Med interesse har Liv lest Hunsfosposten. Men hun har ikke sett hva som rører seg i den bedriften som ligger et par steinkast fra hjemmet. Dette gjorde at vi inviterte hele familien til et fabrikkbesøk og vi kan forsikre leseren om at det var virkelig noe som ble satt pris på både av store og små.

I kokeriet.

Så vil vi presentere husets ualmennelig aktive og hyggelige barn.

Jorunn 18 1/2 år går på naturfaglinjen og er særlig interessert i "matte" og fysikk. Hun går i en meget hyggelig klasse som holder godt sammen. Hennes livretter er kompe og kalkun.

Som adspredelse lærer hun å spille piano hos fru Prebensen. En viktig samfunnsoppgave har hun. Hun er leder for en Blåkors-barneforening som har sine sammenkomster i "Blåkorsstova" nedenfor Rebers Verksteder. Det er 25-30 jenter som har mange gjøremål. Etter en liten andakt lager de noe, eller de synger eller oppfører syngespill. Oppträtt har de blant annet på Lolandsheimen og Venneslaheimen.

Sommerjobb har Jorunn hatt på sykehjem i byen. Hun har ønske om å utdanne seg i sykepleie.

Elin (17) går kontorlinjen på handelsskolen og liker kylling, pizza og kompe. Hun er interessert sanger og er med i en Blåkorsgjeng på 20 stk. som kalles "Klangen". Dette er jenter som har gått over fra Jorunns barneforening til mere voksen aktivitet. "Klan-

gen" opptrer på forskjellige sammenkomster. I 5 1/2 år har Elin vært aktivt med i Musikk skolens jentekor. Videre deltar hun i en teamgruppe hver onsdag på Menighetshuset ("Stikk innom kveld").

Kroppen må også holdes i orden, og Elin gjør dette ved å spille volleyball i VBK. Det er som kjent særlig dårlige treningsforhold i Vennesla, men laget får trene en kveld i uken i Venneslahallen.

I ferien har Elin hatt jobb på Baby-magasinet og kan nok tenke seg å utdanne seg i barnepleie.

Arne Dagfinn (13) er grepet av fotball og er aktivt med på Vindbjarts "Småguttelag". Pannekaker liker han veldig godt. Han har en viss interesse for matlagning, og det hender at han overrasker familien med pannekaker – (på seg selv kjenner man andre). På ungdomsskolen trives han meget godt. Han er i en grei klasse som er begeistret for sine lærere Benestvedt og Sagevik. Det er tegning og sløyd som interesserer Arne Dagfinn mest, og han liker å sette sammen mopedene.

Svein Rune (11) liker å bruke hendene til å forme fantasifulle ting. Begeistret er han for sin greie lærer Arnold Renstrøm.

Rune forteller oss hvordan man lager en elektrisk løkt. Man plukker 9 kg berberisfrø med bærplukker. Dette innbringer kr. 90,- i salg til Planteskolen. For kr. 90,- fåes en loddebolt. Man tar en blekkboks som er blank inni. Inni boksen monteres batteri, ledninger og annet. Vi fikk se at innretningen lyste.

Svein Rune spiller fiolin og blokkfløyte. Det vil han fortsette med, for det er moro.

Vi takker for den hyggelige mottakelse vi fikk av alle i familien Andersen. Vi er blitt ikke så lite imponert over alle de forskjellige interesser som det enkelte familiemedlem har. Der i huset kan det neppe være noe som heter fritidsproblem.

T. K.

EVENTYRLIG KVINNE GIR HUNSFOSPOSTEN GAVE OG STARTER KONFEKTPREMIERING FOR BIDRAG TIL AVISEN

Medio september kom en kvinne på sykkel ned til Hunsfos. I full fart bar det opp til Personalkontoret. En innskyttelse hadde hun fått og sin vane tro handlet hun omgående. I begeistring over å få Hunsfosposten gav hun kr. 100,- som skulle brukes som premie til den (dem) som kommer med en god historie fra eldre tid med tilknytning til bedriften vår.

Dette var jo riktig noe for Redaksjonen! Vi utlover en premie på 1/2 kg konfekt til hver den som uoppfordret kommer med bidrag fra eldre tid, og som vi finner å ville anta til Hunsfosposten. Uoppfordret må det være, for vi kan ikke godt premiere historier som f.eks. fortelles under et intervju. Bidragene kan være av humoristisk art eller være av historisk verdi for våre lesere.

Kjære leser – har du noe å komme med – gjerne ledsaget av et gammelt bilde (som returneres) – så besøk oss, eller ring oss. Er lykken god, blir det konfekt å få. Hunsfosposten regner med å måtte skjøte på de kr. 100,- etterhvert som bidragene strømmer inn.

Hvem var så denne eventyrlige kvinnen som vi fant å ville gå nærmere inn på klingen? Hun er 79 år gammel og var gift med formann i Papirfabrikken Gustav Johansen som døde for noen år siden. Og navnet er Gunhild. Ingen skulle tro at hun for ikke så lenge siden var alvorlig syk – så vital som hun er. Sykler gjør hun hver dag – i sommer gikk turen Graslia – Hamresanden og retur på sykkel. Det første hun gjør om morgenen er å drive fysiske øvelser i sengen og på gulvet. På den måten klarer hun å holde isjias og annen styggedom på avstand.

Gunhild er født Bronebakk og vokste opp på Bronebakken. Hun er altså aldeles ekte vendøl. Hun jobbet på sortersalen på Hunsfos fra 1917 til 1920. Det hadde hun kan hende fortsatt med var det ikke for en ung kjekk Fredrikstad-gutt som var kommet fra Torp Bruk og som gjorde sine hoser grønne. Denne gjeve jenta skulle han gjerne ha. Det fortelles at Gunhild av og til frivillig hjalp en gammel svenske når hans bør ble for tung. Klart at også han hadde et

Gunhild Johansen

godt øye til jenta. Da hun ble forlovet, sa arbeidskameratene til gubben at nå måtte han gratulere henne. "Det kan jeg inte," var svaret.

Gunhild minnes en hyggelig opplevelse fra stumfilmens tid i 16-17 års alderen. Hun og en venninne fikk lov til å sveive filmapparatet på Vennesla Kinomatograf (samme lokale som i dag). Marius Back og Gunvald Quarsten hadde ansvaret for fremvisningen. Det var viktig selvsagt å sveive jevnt,

var det noe galt så kom det ville hyl fra salen.

Mange vendøler vil huske Gustavs utrettelige arbeid med juniorlaget i fotball. Det nådde helt til topps. En gang Gustav var opptatt med annet måtte Gunhild steppe inn som reiseleder for juniorlaget, til Oslo. I det hele tatt delte hun sin manns begeistring for fotball. Ved slutten av en kamp var det ikke gras igjen på den flekken der hun hadde stått. En gang kom hun til å deise sidemannen overende i bare iver.

Under besøk i hennes hjem fant Gunhild frem to gamle bilder.

Det ene bildet viser vårt bedriftsidrettslags stafettlag ved Jordalsstafetten i 1951 som Gustav var oppmann for.

Det andre bildet viser Hunsfos Fabrikkers Bedriftssangkor hvor Gunhild var med, og som ble dirigert av avholdte Ottar Ramfjord.

Nå er Gunhild lykkelig oldemor. Hennes datter, Gudny Fredriksen, Revia, har to barn, og sønnen Arnfinn Johansen, Nesane, har to barn. Og barnebarn finnes på Evje og i Oslo.

Selv flyttet Gunhild inn for 2 år siden i "Blokka på Graslia". Hun forteller at bedre kunne hun ikke hatt det om hun hadde bodd hos Kongen.

Gustav og Gunhild likte å reise. 2 ganger var de i Chicago på besøk hos hennes søster. Reisefeber har Gunhild fremdeles og neste reise går til Oslo og til Bergen.

Vi takker Gunhild for hennes kjempefine initiativ til nytte for bladet vårt, og ønsker at hun må beholde sitt eventyrlige pågangsmot og humør til glede for alle omkring henne.

(Se bildet neste side)

Fra Norsk Skogindustri nr. 8/79 klipper vi:

Fra og med nr. 6/79 trykkes Norsk Skogindustri på papir fra Hunsfos Fabrikker. Kvaliteten er matt Hunscoat, en trefri bestrøket papirtype. Vår tidligere papirleverandør, Saugbrugsforeningen, har stanset produksjonen av den kvalitet vi brukte.

Utviklingsarbeidet bak vårt nye papir startet i 1972, da det ble installert et spesielt bestrykningsanlegg på Hunsfos. Anlegget var et Kroenert-anlegg og ble anskaffet med henblikk på forskning og produktutvikling innen bestrykning og laminering over et bredt spekter av mulige kvaliteter. På denne maskinen utviklet man nye matte bestrøkte trykkipapirkvaliteter.

Med bakgrunn i den teknologi som var utviklet på det eksisterende anlegg kom man i samarbeid med Karlstad Mek. Werkstad frem til et nytt bestrykningsanlegg som innen sitt område representerer det mest avanserte som til da var bygget. Maskinen har to bestrykningsstasjoner og opererer etter et spesielt utviklet bladbestrykningssystem som tillater bestrykningsvekter fra 10 til 40 g/m² på hver side av papiret. Bestrykningsstasjonene og tørkeprosessen er kontinuerlig dataovervåket slik at operatørene på en fjernsynsskjerm kan følge profilen av bestrykningsjiktet over banen, selve råpapirets flatevekt og dessuten fuktigheten i papiret. Bestrykningsanlegget har en kapasitet på 40-50 000 tonn, basert på helkontinuerlig drift.

Ved Hunsfos' salgsavdeling i Oslo får Norsk Skogindustri bekreftet at man nå er kommet godt i gang med salget av de bestrøkte kvaliteter. Man merker en tydelig positiv tendens i markedsreaksjonene, selv om salget av den trefrie kvalitet går noe tregt på grunn av hard importkonkurransen. Spesielt det siste året har man likevel merket en økning i etterspørselen, noe som kan komme av at forbruket generelt har øket og dermed også leveringstiden for importerte kvaliteter. Dette gjelder særlig den trefrie kvalitet, Hunscoat. For det treholdige papiret, Hunsblade, er ikke importkonkurransen særlig stor. Dette papiret brukes stadig mer, og er blitt populært i tidsskrifter, bøker og annet, fortelles det fra Hunsfos' Salgskontor til Norsk Skogindustri.

Norsk Skogindustri bruker nå samme kvalitet papir som Hunsfosposten.

Hvor kommer Hunsfoslukta fra?

På Innlandsavdelingen har det i lengre tid vært en noen guffen lukt, alle har gått og snust rundt men har ikke funnet kilden.

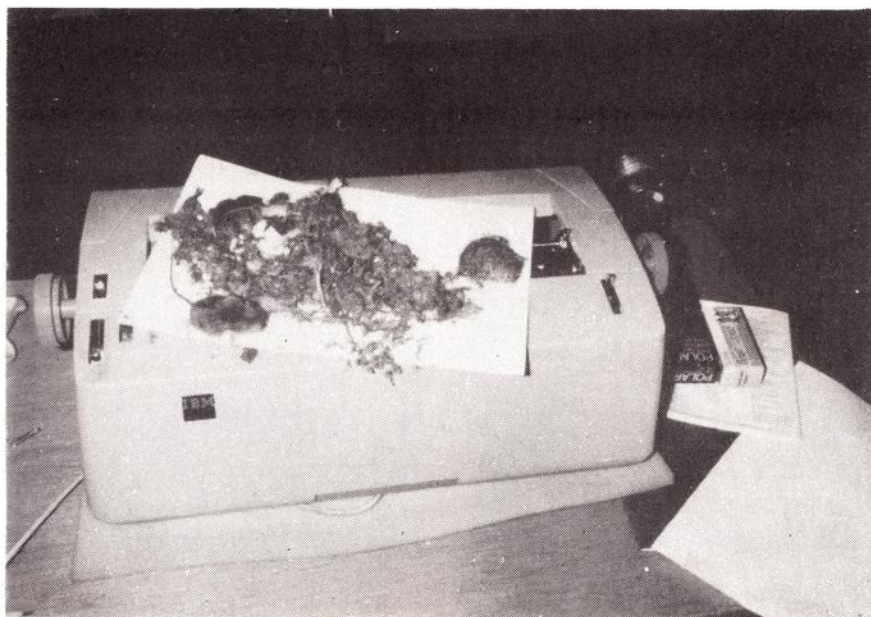
Nå er saken oppklart – L. Grana er avslørt som – musedyrker.

Til venstre for plassen sin har han en dør, bak den er et lite hulrom, der har han hatt sine små venner, tittet inn til dem når de andre ikke har sett det, har vel også gitt dem litt mat sånn i all hemmelighet og forhåpentlig også litt vann. Men antagelig ikke nok, da døren ble åpnet her en dag åpenbarte et miserabelt syn seg: Hele musekolonien hans hadde avgått ved døden,

man må dessverre gjette på at det har vært en langsom, pinefull død.

Det ble en trist dag for L. Grana fredag 21. september 1979, og avsløringen kom som en bombe på avdelingen. Selv maktet han ikke å ta avsløringen og synet av de små, med ro. Han gikk hjem, en stund før arbeidstidens slutt. Lønningskontoret overveier å avstå fra trekk og heller gi det navn av velferdspermisjon...

Bildet viser 9 av krekene, i midtpartiet nærmest en »musegrøt» som inneholder 3-4 småskrotter i halvveis oppløst tilstand.

Landsmøtet i Norsk Papirarbeiderforbund

Det nyvalgte styre.

Fra venstre: Jens Petter Jensen, Sverre Andersen, Arne Marthinsen, Rolf Hauge (formann)

Norsk Papirindustriarbeiderforbund avviklet sitt 19. ordinære landsmøte i Oslo Samfunnshus i tida 24.9 – 28.9. 1979. Med på landsmøtet var 8 utsendinger fra Hunsfos Arbeiderforening.

Vi klipper dette fra "Papirarbeideren":

Det har vært et typisk arbeidsmøte. Mange viktige vedtak er fattet. Vedtak som vil få avgjørende betydning for hvordan arbeidsplassene innen treforedlingsindustrien skal bli i framtida.

For andre gang kunne et landsmøte i forbundet behandle en strukturmelding. Denne gangen var det sulfittproduksjonen, tremasseproduksjonen og avviklingen som ble behandlet. Det er for tresliperiene ganske dramatiske konklusjoner som trekkes i denne strukturmeldingen. Vi erkjenner nemlig at en del av tresliperiene må nedlegges. Dette er hard medisin, men når man er realistisk, innser man at det ikke er noen vei utenom. Da er det bedre å gripe ondet ved roten, og sørge for å bli med å styre utviklingen. De negative virkningene av tilfeldige nedleggelse har vi sett for mye av.

Det er også grunn til å understreke at det er et ufravikelig krav fra forbundets side at ingen arbeids-

plasser skal forsvinne før alternative arbeidsplasser er skaffet. I dette kravet finnes det ikke noe slingsmonn. Det er også derfor at man nå krever at myndighetene skal overta tresliperiene og det virket som hører til. Det vil være en av de viktigste oppgavene for den nye forbundsledelsen å sørge for at disse kravene innfris.

Viktig er det også at kravet fra landsmøtet om en kriseplan for skogbruket innfris. En økning i avviklingen er en absolutt forutsetning for å sikre arbeidsplassene i treforedlingsindustrien. Vi kan ikke lenger godta at tømmer skal stå, og tørke bort i skogen i stedet for å bidra til å gi sysselsetting både i skogen og i industrien. Dette er et ansvar som nå påhviler både myndighetene og skogeierne.

Vesentlig for å sikre arbeidsplassene innen vår bransje er det også at vi sørger for å få styring med den nye teknologien. At forbundets medlemmer er oppmerksom på den faren som ligger i utviklingen av datateknologien, viste det engasjement som landsmøtedeltakerne la for dagen da dette emnet ble diskutert. Dette engasjement er også den beste garanti for at vi i forbundet er i stand til å løse de problemer som melder seg på dette området.

Først og fremst er det ute på den enkelte bedrift at problemene må løses, men også på forbundsplanet må det finnes ressurser å ta av. Det første skritt på veien til å bygge opp et slikt apparat ble tatt ved opprettelsen av et eget datautvalg. Forbundsstyret er også gitt fullmakt til å gå andre veier for å sikre at man har kunnskap nok på dette området. Det er betryggende.

Ellers viste landsmøtet at kravet om en nasjonalisering av treforedlingsindustrien er like sterkt i forbundet i dag som da det ble tatt opp for første gang i 1951. Kravet ble gjentatt, og det ble gitt klare signaler til Arbeiderpartiet om at det nå kreves handling.

Det som særpreget debatten på landsmøtet omkring alle disse viktige sakene, var ønsket om å komme fram til konkrete resultater og tiltak. Landsmøtet viste at vi har et handlekraftig forbund. Et klart sunnhetstegn er det også at det ble rettet kritikk mot forbundsledelsen i enkelte saker. I de viktigste spørsmål om strukturmeldingen, data-teknologien og spørsmålet om nasjonalisering, var det imidlertid enstemmighet blant landsmøtedeltakerne. Denne enstemmigheten gir styrke i det videre arbeidet.

Forts. neste side

Foran fra venstre: Bjørn Helge Knutsen, Marylyn Berg Andresen, Reidar Arntsen, Jan Skårdal, Lorents Larsen. «Beskjedent» i bakgrunnen på galleriet sees K. Berg Andresen.

Foran fra venstre: Rolf Andersen, Einar Bakken.

Utover dette vil vi kort fortelle:

1. Det ble fattet vedtak om forbundsvis oppgjør ved vårens tariffoppgjør.
2. Vedtak om å kreve en 5. ferieuke ved oppgjøret.
3. Det henstilles til myndighetene om å utrede forslag om skattefritak på feriepengene.
4. Krav om at man vurderer beregningsgrunnlaget for sykepenger. I nåværende sykelønnsordning blir skiftarbeiderne diskriminert.
5. I den nye arbeidsmiljøloven gis anledning til utvidet permisjon ved svangerskap og fødsel. Landsmøtet

krever at det gis økonomiske muligheter til dette.

6. Landsmøtet krever vetorett for ansatte ved permitteringer.

En rekke krav som har med tariffoppgjøret å gjøre er oversendt Forbundsstyret.

Kontingentforhøyelse

I forbindelse med økte ytelser i Grunnforsikringen ble det på landsmøtet fattet vedtak om kontingentforhøyelse.

Fra 1. januar 1980 økes kontingenten med 0.15%. Fra 1. januar 1982 økes den ytterligere med 0.20%.

På landsmøtet var foruten forbundsledelse og utsendinger en rekke innenlandske og utenlandske gjester. Hilsningstaler o.l. er referert i "Papirarbeideren". Vi finner at det vil ta for meget plass i vårt lokale organ å komme inn på dette.

Avslutningsvis vil vi få uttrykke at det var uhyre interessant å være landsmøtedeltager.

Mange viktige saker ble diskutert og mange viktige vedtak er fattet. Dette vil få betydning for oss etter som tiden går.

Einar Bakken

JULE~ SALME

Så vide om land som sol mon gå ei menneskesjel er å finne
som Herrens nåde ei vet å nå når hjertet ham gjerne vil vinne.

Han ser hver en lengsel i sjelens grunn som efter det evige higer.
Han hører hvert sukk som i nattens stund fra dypet til himlen stiger.

Han tenner sitt lys på den villsomme vei, hans stjerne for ånden opprinner,
den stråler og vinker og stanser ei før hjertet sin Frelser finner.

Og var du enn skjult i den mørkeste vrå og kjente du ingen på jorden,
og var du blant dem som i sorg måtte gå — den aller elendigste vorden.

Å, higer din sjel mot sannhets Gud, og kaller på ham du der inne,
Han vet dog vei for sitt nådebud Din Frelser du visst skal finne.

Og finner du ham, da finner du alt Hva hjertet kan evig begjære.
Da reiser seg atter hvert håp som falt og blekner så aldri mere.

W. A. Wexels

BEDRIFTSFORSAMLINGEN

I nr. 3 av Hunsfosposten presenterte vi de 6 første medlemmer av Bedriftsforsamlingen, regnet i alfabetisk rekkefølge.

Nå følger de 6 siste og vi går fremdeles etter alfabetet:

Sortererske Åsta Ingebretsen

Åsta Ingebretsen er født og oppvokst på Vennesla, er gift og har 4 barn.

Hun har sitt arbeide på sorter-salen der hun har vært i 11 år nå.

Åsta Ingebretsen har hatt mange tillitsverv. Hun har vært verneombud, vært tillitsdame og styremedlem i Fagforeningen.

Idrett er en av hennes store interesser og da særlig håndball. De siste årene har hun vært aktiv spiller på Hunsfos bedriftsdamelag. Hun er styremedlem i Vennesla idrettslag og har de to siste årene fungert som nestformann der.

I feriene vil hun helst være ved sjøen og da aller helst på Vesøy.

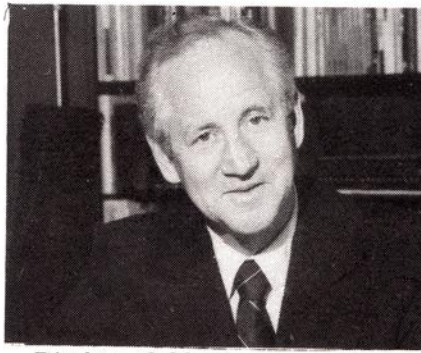
*

Odd Espolin Johnson er født i Vågan for 54 år siden.

Odd E. Johnson er viseadministrerende direktør i A/S Storebrandgruppen og administrerende direktør i Idun, som er gruppens livsforsikrings-selskap.

Storebrand og Idun har hatt forbindelse med Hunsfos helt siden de "harde trettiåra". Kanskje vil disse bli betegnet som myke når 80-årene er passert, undrer han selv.

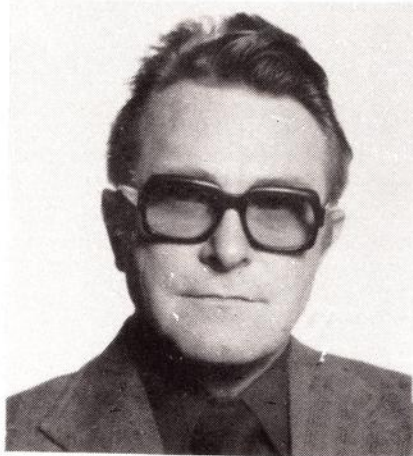
I 30-årene ydet Storebrand og Idun hjelp til Hunsfos i form av ny aksjekapital og lån og har holdt kontakten med bedriften gjennom skiftende tider siden den gang.

Direktør Odd Espolin Johnson

Direktør Johnson er glad i friluftsliv og går mye på turer i skog og mark. Ellers deles resten av fritiden mellom lesing av bøker og tidsskrifter og stell av hus, have og hytte.

*

Ragnar Krogstad

Ragnar Krogstad har vært medlem av Bedriftsforsamlingen siden valget siste vår.

Han er født i Råde i Østfold og er 49 år gammel. Han er gift og har 3 barn.

I 1957 kom han til Vennesla. Han er skolemann, adjunkt av utdannelse. Har undervist både i barneskolen, real-skolen og ungdomsskolen.

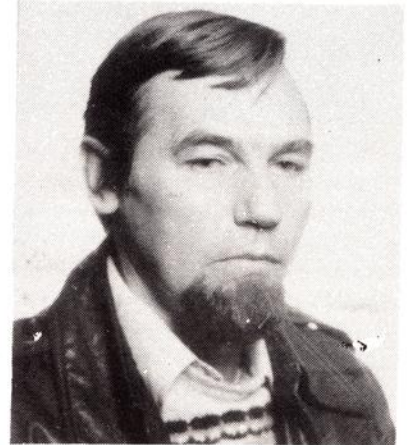
Han ble valgt til ordfører i Vennesla for 4 år siden. I det "sivile" liv er han nå rektor ved Hunsfos skole men har for tiden delvis permisjon fra denne stillingen på grunn av arbeidsmengden som ordførerstillingen fører med seg.

Skole- og samfunnsarbeid er dermed hans hovedinteresser, mens menighetsarbeid har førsteplassen i fritiden.

Blir det tid igjen, steller han i haven og dyrker også sang og musikk. Særlig har han tapt sitt hjerte til gitaren. Klarer han å rive seg løs fra den drar han til sjøen og fisker.

Thor Olsen kom inn i Bedriftsforsamlingen ved siste valg. Han er en ekte vendøl, gift og har 2 barn.

Han ble født for 41 år siden. I år har han vært ansatt på Hunsfos i 24 år og har arbeidet ved nesten alle avdelinger på bedriften, f.eks. ved alle papirmaskinene, verksted, sortersal, diskloft, pregeavdelingen, A 4 etc. Nå er han produksjonsplanlegger.

Produksjonsplanlegger Thor Olsen

Han har mange interesser og dyrker flere hobbyer på fritiden. I yngre år var han aktiv fotballspiller, også innen bedriftsidretten. Han er dessuten interessert i hunder og hundesport.

Den hobby som opptar ham aller mest er musikken, han spiller i Vennesla Musikkorps.

*

Sverre Walter Rostoft er Bedriftsforsamlingens ordfører.

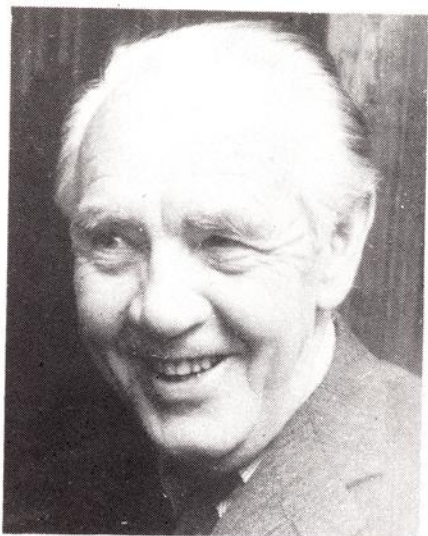
Han ble født i Glemmen i 1912 og kom til Kristiansand i 1944, fra Nylands Mek. Verksted i Oslo. Ægntlig hadde han tenkt å studere teologi og fikk sin interesse for språk og filosofi styrket ved å bo 2 år på hybel i et munkekloster i Oslo. Men det var jus'en som ble hans fag.

Ved Kristiansands Mek. Verksted begynte han som midlertidig sjef i 1944 og ble bedriftens leder da krigen var over. Han var stortingsrepresentant for Høyre fra 1953, ble valgt til president i Norges Industriforbund i 1962. I 1965 ble han utnevnt til industriminister.

Han gikk av som daglig leder for KVM i 1977 men fungerer nå som konsulent og medlem av bedriftens styre.

Forts. neste side

Opplæringsvirksomheten

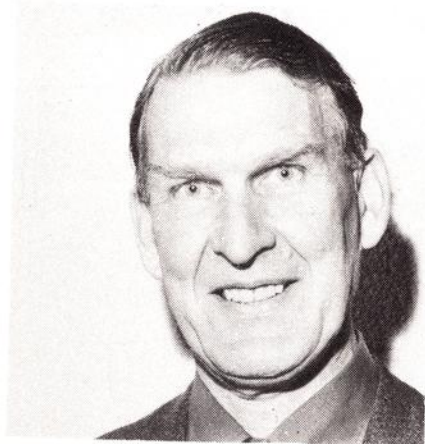

Direktør Walter Rostoft

For øvrig er han medlem av en rekke styrer, vi nevner bare noen: Styreformann i Siemens Norge, styreformann i Oil Industry Services A/S, styreformann i Den norske Creditbank Kristiansand, dessuten medlem av styret i NORAD, Norske Folk, Shell Norge og flere andre.

Han er kjent som en stor fotballentusiast.

*

Skogeier Torjus Skjerkholt

Torjus Skjerkholt er født i Holt i 1921, han er gift og har 2 barn.

Han er landbruksutdannet og driver eget gårdsbruk i Tvedestrand. Hovedvekten av driften ligger på skog- og kjøttproduksjon.

Inntil for kort tid siden var han medlem av styret og formann i Nidarå Tømmersalslag og medlem av styret i Norges Skogeierforbund. Han er nå medlem av styret i Norske Skogindustrier A/S og medlem av bedriftsamlingen i Tofte Cellulosefabrikk A/S & Co.

Ellers er han skjønns- og takstmann og er formann og forretningsførende i Overformynderiet i Tvedestrand.

Oppmerksomt lyttende kursdeltakere ved Grunnkurs i Verne- og Miljøarbeid.

I forrige utgave av Hunsfosposten ble planene for opplæringsvirksomheten i 1979/80 skissert. To av kursene i denne planen er nå fullført.

Introduksjon for nyansatte

Dette kurset går over 2 kvelder a 3 timer. Under kurset var det orientering om organisasjon, fagforeninger, opplæringsvirksomhet, bedriftsidrett, vernearbeid, produksjonsavdelinger o.s.v. for så å avslutte med en omvisning i bedriften.

Det var meget god oppslutning om dette kurset hvor 29 medarbeidere var til stede begge kurskveldene. De som hadde meldt seg på kurset og som av en eller annen grunn ikke møtte, vil få en ny mulighet til å delta sammen med senere ansatte, en gang på nyåret.

Grunnkurs i Verne- og Miljøarbeid

I forbindelse med "Arbeidsmiljøloven", har LO, NAF og Statens Arbeidstilsyn utarbeidet et opplæringsprogram som tar sikte på å gi grunnleggende og felles opplæring til de medarbeidere ved bedriften som sammen kan bidra til å utvikle et bedre arbeidsmiljø på arbeidsplassen, d.v.s. verneombud, arbeidsledere, prosjekteringsingeniører, driftsledere, tillitsmenn o.s.v. For disse er denne opplæring obligatorisk.

Her ved vår bedrift har vi nettopp avsluttet det 3. kurset av dette slaget. Kurset strekker seg over hele 5 kursdager a 6,5 timer. Hele den første kursdagen ble viet gjennomgåelse av "Arbeidsmiljøloven", mens man senere tok for seg en rekke interessante emner som Ergonomi, Støy, Belysning og

klima, Kjemiske helsefarer, Ulykker o.s.v.

Av de innkalte medarbeidere var det nær innpå full oppslutning samtlige kursdager. Deltagerne viste stor interesse og deltok aktivt i de meningsutvekslingene som det er lagt opp til i kurset.

Kurset ble avsluttet med at deltagerne fikk en rekke "vernespørsmål" som skulle besvares skriftlig. Dette ble en meget spennende konkurranse hvor de beste ble premiert med flotte verktøypremier. Av 240 oppnåelige poeng, fikk bestemann 238 poeng. De øvrige premievinnerne lå alle hakk i hel.

Premievinnerne var:

1. Kjetil Eikeland
2. Arnt Back
2. Erling Bakken
4. Arild Telstø

Det vil bli arrangert nytt kurs i januar 1980.

A. Back og B. Løland foretar støymålingen i rullepakkeriet under Verne- og Miljøkurset.

Julen for 30 år siden

Hunsfospostens brev ble mottatt med begeistring av de ansatte. Dengang var det noe nytt med

FRA
TEKNISK
DIREKTØR

Julen nærmer seg. Da det er umulig for meg personlig å nå alle med en hilsen, vil jeg gjennom Hunsfosposten ønske alle ansatte med familier en riktig god jul!

Egil Lie

en avis, og en var ikke så bortent med underholdning som i dag. For ble alt stoff satt pris på – det tidlige så vel som lettere stoff med mer som nok kunne "gå ut over" en og hver.

Selvsagt var det julens glade budskap som kom i forgrunnen. Om det orkynte O. W. Fredwall, Halvor Norgaard og Ingar Fjellstad. Dessuten hadde Thorkild Hodnemyr et innlegg angående julehelgen. Han hadde tenkt på om vi kunne gjøre noe for at denne helgen kunne bli noe mere enn bare strev. Om vi kunne spare den 3. ferieuken til da, slik at fabrikken stod stille denne uken. Da ville vi jo få ro i helgen. Men selv om vi har den ytre ro og høytid, kan aldri julen bli den store gledesfest som englene sang om hvis vi ikke åpner våre hjerter og hjem for Jesus.

– Julenummeret inneholdt videre resultatet av en lyngallup med spørsmål: «Hvilke av nedenstående 10 ønsker anser De viktigst for Dem å få oppfylt?» Det høyeste ønske graderes med 1, det nest høyeste med 2 o.s.v. Resultatene gjengir vi nedenfor, og de representerer de mannlige arbeideres svar, og formennenes svar, samt de kvinnelige arbeideres svar. Kontorpersonalet ble holdt utenfor fordi bare 50% hadde besvart spørsmålene.

Til sammenligning har vi foretatt en lignende undersøkelse i oktober 1979. Spørreskjema ble sendt til tilfeldig utvalgte 22 menn og 17 kvinner blant alle ansatte. Dessverre fikk vi i retur bare ca. 60% besvarelser, som for øvrig var anonyme. Vi er skuffet over at ikke flere var med på leken. Besvarelsene gav så vidt entydige tendenser at vi tross mangler ved undersøkelsen drister oss til å gjengi resultatene som vi overlater til leserne selv å bedømme og diskutere. Foruten å besvare de 10 spørsmål gav vi anledning til å føre opp eventuelle tilleggsønsker. Bare få benyttet seg av dette. En mann ønsket at det blir vist mere hensyn og forståelse fra ledelsens side når en kommer med et forslag som forbedrer arbeidsforholdet og sikrer det. En annen ønsket en bedre samordning av opplæringen av nyansatte. En kvinne ønsket at det ikke var kløft mellom arbeidsgiver og de ansatte, en annen ønsket julegratiale og tilslutt en som ønsket bedre garderobeforhold for damene.

– Julenummeret inneholdt en god del humor i forbindelse med lokale forhold. Fra «Julenissens Forlag» var utgitt en rekke bøker og vi tar med 4. bokanmeldelser. Vår tegner Sigurd Gundersen (SS) var en mester allerede for 30 år siden.

Vedrørende arbeidslyst.
Resultater:

	1949		1979	
	Mann	Kvinne	Mann	Kvinne
Full anerkjennelse for godt utført arbeid . . .	7	2	6	4
At en har følelsen av å bety noe	9	6	7	6
En vennlig og forståelsesfull holdning fra arbeidsgiveren når det gjelder personlige problemer	6	8	10	9
Trygghet	2	5	3	1
God lønn	1	4	3	3
Arbeid som interesserer	5	6	3	4
Personlige fremtidsutsikter og bedriftens vekst og utvikling	8	9	8	8
Godt forhold til arbeidskameratene.	3	3	1	2
Gode arbeidsforhold	4	1	2	6
Taktfull håndhevelse av disiplin	10	7	9	10

Bernhard Olsen: "Lille Askedalen – byggetrinn II".

Jeg vil operere med byggetrinn jeg også, skriver Bernhard, og opplyser at den skjevhet i bakken som løperne i fjor satte liten pris på, skal opprettholdes. Derved oppnås automatisk samme hoppstil som han har lansert i de senere år, og som han mener idrettslaget bør gå inn for. Stilen har meget til felles med en hunds laden, men forfatteren advarer mot at likheten blir helt identisk.

Verksmester Larson: «Alt vedrørende smøring».

Forfatteren fremhever hvor lite økonomisk det er å smøre nå når oljen er så dyr og verkstedet har lite å gjøre. Derimot kan det være påkrevet å smøre ingeniørene rikelig med tålmodighet. Forøvrig er boka spekket med rammende bemerkninger og godt humør.

Trygve Pettersen: «Kassa som bærer seg».

Illustrasjonen viser (for-)fatterens triks for å få sykekassen til å bære seg. Men, sier han, det må gjøres med godt humør og på gummisåler.

Nils Voreland: «Mine smørejobber».

Nils forteller at han begynte som skismører med fykende resultat, og fortsatte sin karriere «i det gamle».

I herrestyret kan det hende at enkelte medlemmer undertiden både knirker og skriker, men med litt smøring fra Nils gir det seg snart. Ovenfor ser vi ham smøre ned noen gullkorn for arbeiderforeningen – dette er hans yndlingsbeskjeftigelse. – Det sier seg selv at denne boka går som smørt.

Hunsfosposten for 25 år siden

— Direktør Knobel nevner i årsoversikten at året ville gi rekordproduksjon og ordretilgangen er bedre enn på lange tider. Kalandersalen for PM 5 er utbygget. PM 1-2 har under bygging dampfetter. I cellulosefabrikken er det nye silsystemet ferdig og den første av de nye syrebeholdere er tatt i bruk (er fortsatt i drift). Den nye fyrkjelen er i drift og reservekjel er bestilt.

— Bedriften har innkjøpt 40 ulltepper med varetrekk til Hunsfosheimen.

— TETE har en lang og fornøylig prolog om året som gikk. Vi tar her bare med:

»Tobiassen strever med Hunsfosposten, for bidragene rekker nok langt fra til kosten.

Med blyant og blokk og camera han gjester

den »gamle garde» og alle slags fester».

— Ivar Vestby skriver om hvor vanskelig det er å gjenvinne sulfittluten og slutter således: "Men historien om teknisk utvikling viser oss at før eller senere vil alle disse problemer være overvunnet". (Det skulle gå 23 år før Hunsfos fikk gjenvinningsanlegg — det første av sitt slag her i landet).

— Birger Fjeldstad skriver på oppfordring om en merkelig opplevelse han hadde i Calcutta høsten 1952 — det var en stut som kunne spå for 30 øre. Vi overlater til leseren å høre nærmere med Birger om dette.

— I Hunsfospostens januarnummer meldes om rekorddeltakelse på julens barnefester. I 4 år på rad hadde bedriften arrangert juletreffest. Også dette året var det Ole Grundetjern som ledet festen på en fortrinnsfull måte.

Takk

*Til mine gode kolleger i Vakta!
Hjertelig takk for den skønne
blomst jeg fikk til min 75-årsdag.*

Thorleif Berge

Takk

Redaksjonen takker Sigurd Gundersen for tegnearbeidet i forbindelse med omslagssiden og for tegningene til nyttårseventyret.

Besøk på Hunsfos

Reidar Engell-Olsen og Trygve R. Jarlsby.

Som kjent var det statssekretær Engell-Olsen som ledet forhandlingene for staten da gjeldssanering til Hunsfos ble drøftet. Derfor var det naturlig at statssekretæren besøkte oss under sitt besøk i Vennesla 11. september.

Besøket omfattet et møte med representanter for bedriftens organisasjoner, en halvannen times omvisning i fabrikk og endte opp med et møte på verkstedets spisesal hvor det var anledning til å stille spørsmål.

Et navn som har forekommet i ordrebunken for PM 4 i måned etter måned — år etter år — helt fra maskinenes igangkjøring høsten 1939. (bortsett fra okkupasjonsårene) er Bibby & Baron Ltd. Dette firma har gjennom alle tider vært vår største og mest trofaste posepapkunde.

Den 20. september i år ble vi besøkt av firmaets administrerende direktør

Tom Agnew og deres avtrappende innkjøpsdirektør Albert Holland som gikk over i pensjonistenes rekke ved utgangen av måneden.

Fra venstre: Tom Agnew, Albert Holland, Birger Fjeldstad og Ian Pearson — fra Frank Crossley & Son som er våre agenter for Sulfittpapir i England.

Årsmøte i Hunsfos BIL

Årsmøte i bedriftsidrettslaget ble holdt torsdag 25/10 -79 med liten deltagelse (14 stk.). Tryggve Kittelsen ble valgt til møteleder og Torbjørn Løken til sekretær.

Utdrag fra styrets årsberetning.

Styret har i 1978/79 bestått av: Formann Tryggve Kittelsen, nestformann Elias Omdal, sekretær Torbjørn Løken, kasserer Anton Brandsnes og styremedlem Gudrun Lian.

Fra Hunsfos BIL's side ble det i året som gikk tatt et initiativ for å få til et nærmere samarbeid med de andre bedriftsidrettslag i bygda. Dette gjaldt i første rekke utbedring av Kvivollen og eventuelle fellesarrangementer. Bedriftsidrettslagene i bygda har en representant i styret for Idrettens Kontaktvalg i Vennesla, og Gunnar Grundtjern har fungert som lagenes representant i 1979. En fotballbane står høyt på ønskelisten for bedriftsidretten. Ut fra kommunens prioritering av nyanlegg fram til 1985 er det ingen mulighet for egen bane, men man håper å kunne bruke de andre nye banene når de måtte komme. I mellomtiden må man gjøre bruk av Kvivollen.

Denne banen har i sommer blitt utbedret for 10800 kr. hvorav Hunsfos BIL's andel er 2100 kr. Wallboard/Vigeland skal utnevne bedriftsidrettslagenes representant til Idrettens Kontaktvalg for 1980, og dette lag skal også kalle inn til neste fellesmøte som er tenkt holdt 1 gang pr. år i desember.

Aktiviteten i laget har vært noe større siste år på grunn av at det har kommet i gang aktiviteter igjen i bordtennis- og skyttergruppa. Old Boys-

laget i fotball måtte imidlertid trekke sitt lag på grunn av manglende tilslutning.

Den påtenkte trimaktivitet, K-jogg, har ikke kommet i gang på grunn av at det har vært umulig å få noen til å stille seg i spissen for et slikt opplegg.

På kretstinget var lagets representanter, Gudrun Lian, Tor Dalsøren og Tryggve Kittelsen.

De fleste gruppene hadde sendt inn årsrapport, og her følger et utdrag fra gruppenes virksomhet.

Skigruppa.

Siste års skisesong gikk som tidligere år, etter som hvert bedriftslag i kretsen arrangerte et renn hver.

Vi fikk kretsmesterskapet i 10 km som vi avviklet på Lie i N.M.-løypene med en fantastisk deltagelse på noe nærmere 150 stk.

Dette var et av 6 renn som telte i skikarusellen som er blitt den nye form for premiering, og som er blitt vellykket med stor deltagelse.

Hunsfosmesterskapet gikk i de samme løyper i nydelig vær, og med god deltagelse. Det har vel aldri vært så gode forhold i dette mesterskap tidligere.

Vi fikk også i oppdrag å ta oss av K.M. i hopp, uten at vi hadde hoppgruppe. Dette gikk greit med hjelp fra endel interesserte. Ellers har de fleste deltatt i de mange tur-løp i kretsen, noe som er svært så populært.

Øystein Lie

Terreng- og 0-gruppa.

Terrengløp:

Kretsløpet Jorvannet rundt gikk i år

for 6. gang og har blitt en klassiker her i kretsen.

Nivået blant kretsens løpere ligger skremmende høyt, så en bør helst være godt gjennomtrent for å delta og konkurrere med disse karene.

Men det er en fin idrett og det finnes sikkert mange talenter her på Hunsfos som med trening og interesse kunne nå helt til topps.

Orientering:

Vindbjarts O-gruppe og Hunsfos BIL har som tidligere et nært samarbeid innen O-sporten, og vi har sammen arrangert treningsløp hver tirsdag gjennom hele sesongen med unntak av fellesferien og elgjakta. Tilslutningen har hele sesongen vært god.

Dette er en sport som passer for alle både kvinner og menn, barn og eldre. Så vi håper for sesongen 1980 at

Forts. neste side

flere fra Hunsfos stiller opp med kompass og prøver denne fine form for sport og avstressing. (Terminliste blir slått opp.)

Tur-orientering:

For 8. år på rad har vi innbudt til Tur-orientering, denne gangen på Vindbjarts nye kart over Moseidheia, Moseidvarden bl.a. Dette er et godt familietilbud.

Sigurd Hagen

Fotballgruppa.

1. laget:

Vi har spilt følgende kamper 1979:

2 treningskamper, 11 seriekamper, 3 cup-kamper samt 4 kamper i Vennessla-cupen, altså 20 kamper til sammen. Antall scorete mål 28, antall baklengs 24. Toppscorer B. H. Knutsen 12 mål.

I serien ble det en 8. plass til slutt, noe som er i underkant av hva vi hadde ventet, men p.g.a. vanskeligheter med å stille det beste laget p.g.a. skiftarb., er vi tross alt fornøyd.

I cupen ble vi slått ut i 3. runde av lærerne Kr.sand med hele (1-6).

I Vennessla-cupen skulle vi forsvare 1. plassen ifra i fjor, men det gikk ikke. Vi tapte første kampen 0-1 for Reber, Oslo. Det hjalp ingen ting at vi vant resten av kampene, det ble 3. plass til slutt.

Og nevne spillere som har gjort en god innsats skal en vel ikke gjøre i lagidrett, men det er ikke til å unngå å nevne K. Mathisens fantastiske keeperspill. For en ting er sikkert, god har "Matthis" vært.

Bjørn H. Knutsen

2. laget:

Vi var meget godt fornøyd med laget i år og hadde ingen problemer med å skaffe spillere til kampene. Vi vant serien og rykket opp fra 4. til 3. divisjon.

I cupen kom vi til kvartfinalen.

Torfinn Arntsen ble lagets toppscorer med hele 20 mål.

Egil Moy

Håndballgruppa.

1. laget, herrer:

Sesongen 78/79 i serien vil ikke bli husket som en av de beste. Vi havnet til slutt på en niende plass av i alt 15 lag. På 14 kamper fikk vi karret til oss 13 poeng som fordelte seg på 5 seire, 3 uavgjorte og 6 tapte kamper. Målforskjellen ble til slutt 173-169.

Om vi ikke gjorde det så godt i serien, så slo vi til i to av de fire cupene vi stilte opp i. I "Nyttårs-cupen" spilte vi oss frem til finale,

Fotballgruppas 2. lag som vant 4. divisjon. Bak fra venstre: Helge Honnemyr, Kjell Karlsen, Odd Egil Ellingsen, Gustav Moy, Rolf Andersen og Egil Moy. Foran fra venstre: Emil Langevold, John Willy Kyllingstad, Torfinn Arntsen, Jan Tore Ormshammer og Kjell Tor Andersen.

men tapte den knepent mot Falconbridge. I "Kalinkus cup" i Oslo, som vi for første gang var med i, kom vi til semifinalen, men tapte her for Bergen Bank, Oslo. I KMV-cupen og Sørlandscupen ble vi slått ut i de innledende kamper.

Tar vi serie og cuper under ett, må vi si oss fornøyd med sesongen. Oppslutningen fra spillerne har vært veldig god på kampene, men den kunne vært bedre på treningene.

Tor Dalsøren

Bordtennisgruppa.

Bordtennisgruppa ble opprettet igjen på generalforsamlingen 1978 med undertegnede som leder.

På grunn av kurs 2 dager i uka vinteren 1978 ble ikke gruppa aktiv før våren. Det ble hengt opp skriv med forespørsel om noen var interessert i trening og deltagelse i høstens serie som består av 3 spillere. Oppslutningen var dårlig, men nok for påmelding av 1 lag i høstens 3. divisjon.

Vi startet treningen 11. september og trener hver tirsdag. 2. oktober var første seriekampen, og vi har nå to seriekamper med to seire på 10-0. Problemet vårt er at seriekampene går på treningsdagene tirsdag, og at vi ennå ikke har fått løst problemet om å få trene en gang til.

Thore Thomassen

I tillegg til de skriftlige rapporter, gav Trygve Rosseland som oppmann for 2. lag damer en orientering om de vanskeligheter som dette laget møtte

og som førte til at laget måtte trekke seg fra videre spill i serien. 1. laget damer manglet før seriestart høsten 1979 spillere, men ingen fra 2. laget var villig til å spille på 1. laget fordi de mente at treningsgrunnlaget var for dårlig i forhold til de etablerte spillere på dette laget. 1. laget måtte derfor søke om dispensasjon for spillere utenfor bedriften. Dette medførte automatisk at 2. laget måtte trekkes da ingen spillere med dispensasjon kan spille på 1. laget hvis det også finnes et 2. lag.

Regnskapet.

Regnskapet viste at inntektene i året hadde vært kr. 18.424,00 og utgiftene kr. 19.700,55. Dette førte til at kassabeholdningen gikk ned til kr. 4.702,05 ved regnskapsavslutning.

Buasjettet for 1979/80 er satt opp med et underskudd på kr. 2.100,-, men styret har likevel funnet ikke å ville søke bedriften om støtte.

Valg.

Valgkomiteens forslag gikk glatt igjennom. Når det gjelder trimgruppa ble det presisert at denne skal arbeide for interne arrangementer i nært samarbeide med de øvrige grupper.

Valget gav følgende resultat:

Styret:

Form.:	Trygve Kittelsen
Nestform.:	Rolf Andersen (Ny)
Sekretær:	Torbjørn Løken
Kasserer:	Anton Brandsnes
Styremedl.:	Gudrun Lian

Forts. neste side

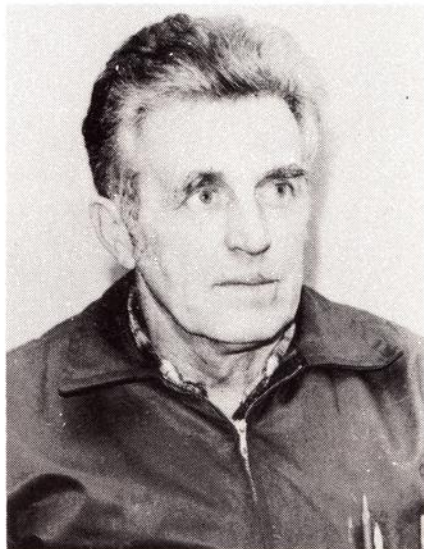

40 år i Hunsfos tjeneste – 40 år som idrettsmann

G. G. blir han kalt og idrett har han drevet helt siden -39 da han som 17-åring deltok i den frivillige forsvarsopplæring i Vennesla. Denne opplæring var en forløper for Hjemmevernet som vi fikk etter krigen og som hadde fysisk trening på programmet – blant annet skiskyting og skimanøver. En ild ble tent hos Gunnar Grundetjern og den brenner ennå.

Han deltok aktivt som kombinertløper inntil han i mai -39 begynte på Hunsfos. Vinteren -40 deltok han for første gang i bedriftsidrett for Hunsfos. Så kom de stygge 5 år da ingen drev idrett. Etter krigen var han igjen med for fullt.

Gunnar Grundetjern har en egen evne til å virke inspirerende på oss andre. Han selv har følt på kroppen hvor velgjørende det er å drive idrett. Og han blir aldri trett av å meddele videre hvor viktig idrettsmiljøet og kameratskapet der er for trivselen og helsen.

Gunnar Grundetjern

Administrativt har Gunnar Grundetjern vært til stor nytte for vårt bedriftsidrettslag. Hans dømmekraft og initiativ er til uunnværlig nytte for arbeidet i laget vårt.

For sine fortjenester har Gunnar Grundetjern sammen med Elias Omdal mottatt en meget sjelden æresbevisning tildelt av Vest-Agder Bedriftsidrettskrets. Han er videre æresmedlem av Hunsfos BIL. Ble i 1976 utnevnt til "årets idrettsmann" og har således sitt navn inngravert på bedriftens sølvplakett.

Forts. neste side

Skigruppa:

Form.: Sigmund Løyte (Ny)
Øystein Larsen (Ny)
Jarl Nordhagen (Ny)
Oddvar Grundetjern (Ny)

Tingrepresentanter:

Pers.varam.: Rolf Andersen (Ny)
Thorbjørn Olsen (Ny)
Sigmund Løyte (Ny)
Øystein Larsen (Ny)
Trygve Rosseland (Ny)
Pers.varam.: Thore Thomassen (Ny)

Skytegruppa:

Form.: Arne Lonebu
Tjøstel Askekjær
Audun Ormshammer

Kontaktmann for Kvivollen:

Edgar Sakariassen

Terreng- og orienteringsgruppa:

Form.: Sigurd Hagen
Helge Nordhagen
Bjørn Johansen (Ny)
Inge Nasset (Ny)
Thorbjørn Olsen
Arild Telstø
Alf Renstrøm

Bordtennis:

Thore Thomassen

Valgkomite:

Form.: Gunnar Grundetjern
Alf Hodnemyr (Ny)
Øystein Lie (Ny)

Håndball, damer:

1. lag: Sverre Thorsen

Håndball, herrer:

1. lag: Tor Dalsøren
2. lag: Gustav Moy

Eventuelt.

Under denne posten ble det tatt opp to saker som skapte en frisk debatt.

Det første punktet var at de mange selvetablerte utvalg som finnes rundt om i avdelingene medfører at bedriftsidrettslagets inntekter fra brusautomaten er stadig synkende. Det har vært tatt kontakt med både personalavdeling og fagforening uten at det har lyktes å finne noen løsning.

Bruken av velferdslokalet til bedriftsidrettsaktiviteter var det andre punktet som ble tatt opp. For mange er det uklart hvilke regler som her gjelder.

Styret ble av årsmøtet bedt om å arbeide videre med begge sakene.

Anton Brandsnes

Fotball, herrer:

1. lag: Bjørn Helge Knutsen
2. lag: Egil Moy

Old Boys-fotball:

Thorleif Hodnemyr (Ny)

Trimgruppa:

Bjørn Johansen
Trygve Rosseland (Ny)
Tjøstel Askekjær (Ny)

Aktivt har han deltatt i alle idrettsgrener så nær som håndball. I en årrekke har han vært med i styret for skigruppen og for trimgruppen. Fra 1975 til 1978 var han formann i styret for laget vårt.

Nå har han måttet trappe ned og må se seg innhentet av 6-åringer under orienteringsløp. "Men", sier han — "det er like moro som før".

Det var Gunnar Grundetjern som tok det første skritt til å få Hunsfosposten tilbake. I første rekke var det for å få et talerør for bedriftsidrett som når fram til alle. Han så dette som et helse- og miljøspørsmål.

Han legger ikke skjul på at han er skuffet over at det er så få yngre som er villig til å overta tillitsverv og bygge videre på de eldres arbeid så tradisjonene kan fortsette.

Gunnar Grundetjern begynte på verkstedet hvor han var rørlegger. Kom etter hvert over i arbeidet med brann- og gassvern som utviklet seg til å bli heltidsarbeide — et arbeide han fremdeles har. Mere skal vi ikke skrive om denne siden ved Gunnar Grundetjern — det var idrett som var tingen ved denne anledning.

Vi er takknemlig for at Gunnar Grundetjern fremdeles med stor iver støtter vårt arbeide i bedriftsidrettslaget.

T. Kittelsen (g. g.).

"Se pappa, det snør ute!
Se pappa, snøen er hvit!"
Pjokken står ved stueruten
registrerer vinteren, bit for bit.

"Pappa, ingenting er så hvitt
som snøen.
Pappa, hvor stor kan snøen bli?"
Pappa leser og drømmer om sjøen,
mumler: "Det skal jeg forklare deg
når jeg får tid".

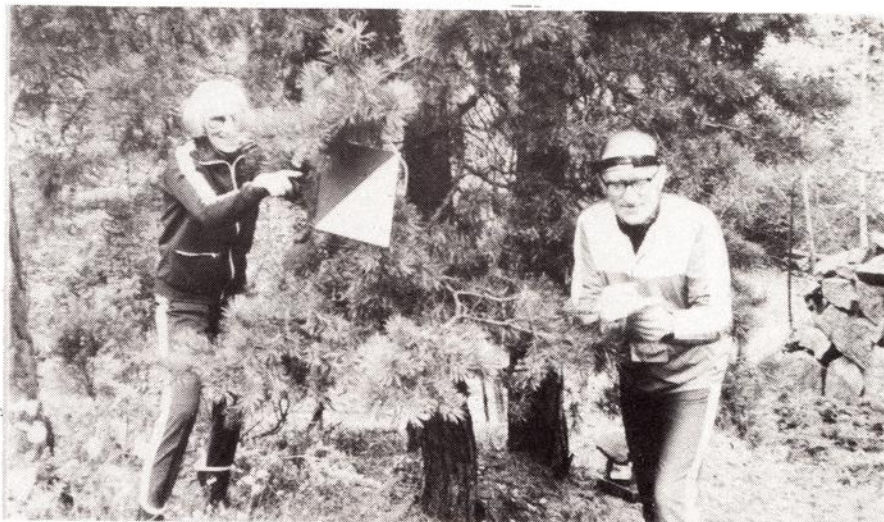
"Pappa, syns du det er gøy med snø?
Syns du det er moro å høre den rase?
Pappa! nå har de begynt å strø!"
Irritert sier Pappa: "Hold opp å mase!"

Sakte går pjokken bort fra ruta,
munnen skjelver og øyet blir vått.
Et rop om kontakt, i bestestua,
ble hørt, men ikke forstått.

Pappa strekker seg og ser på klokken.
Pjokken han stiller med bilen sin.
Pappa gjesper og sier til pjokken:
"Sitter du der, du, gutten min".

O. J. Th.

Om å være gift med en orienteringsløper

"Je vil ha en langrennsløper" — — —
sang Wenche Myhre en gang.

Jeg satset engangsalget på en orienteringsløper. — — En kjenner ikke alle konsekvenser av sine handlinger, — og jeg, ja jeg er kommet opp i det underligste terrenng hvor en sannelig skal få kjørt seg. Det er rart med det, — vi vil gjerne følge med på alt. Orienterer oss i Norges-rot og verdenskaos, leser så øyet blir stort og vått om nabo-krangel og femlingefødsler, — om olje og sattelitter, — om store menn som går i myr og tåke og prater om nyorientering. — Akk ja, en stakkar skal være selvsikker for å tro seg opplyst!

Men så finnes der noen som ordner saken helt konkret, — tar kart og kompass i egen hånd og slipper seg løs i skogen. Orienteringsløperne! Over stokk og stein bærer det, — inn i kratt og opp av ur. Og for hver post som blir funnet, oppleves intens glede.

Gang på gang har jeg forsøkt å bli delaktig i denne forløsende sportsgren. Som seg hør og bør har jeg utstyrt meg med blådress, — med fartsstriper. Følte meg alltid over de 50 allikevel, og litt komisk kanskje. Men senere hen, ved synet av min kjære foran meg i løypa, ble jeg rolig. — Kartmappe dinglende rundt halsen, kompasset også i snor og stadig lagt, snudd og vendt på kartet, — og min kjære speidende etter mystiske landemerker.

Vi går på så mange fine stier, men min orienteringsløper skar alltid ut av dem som en skremt, — elg, — og inn i skogen.

Har aldri vendt meg av med å spørre om hvorfor vi skal ut i ulendet. Jeg elsker stier! Da ser han bare håpløst på meg og forklarer om og om igjen

om posten vi skal finne. Vi vasser i myr og roter i kratt, — og min kjære sier stadig: "Her er det!" Men det er ikke der. Han går fortere og fortere, tenker og ser bekymret ut. Jeg kaver etter, — med barnåler i skoene og rusk i håret. For ikke å miste taket på meg selv på denne forunderlige marsjen, filosoferer jeg litt for egen regning, — om menneskenes forunderlige veier. — Han finner sjelden poster når jeg er med. Kanskje virker jeg distraherende? — Så blir han litt lei seg og forteller om sine bragder når jeg ikke er med. Det må han få lov til, — mens vi finner verdens deiligste sti tilbake til kjente trakter. — Vel hjemme børster og rister han mine strømper og sko fri for skog, og jeg får gå først i badet. Et blodstank i panne og oppripte armer hører med, men man er, orienteringsløper eller ei, sporty!

Han går uten meg nå. Jeg observerer gleden i blikket og gleden i kroppen når han starter ut på disse forunderlige ferder i skog og hei. — Og utstyret skifter og forbedres. Det er knotter under skoene og skjulte lommer. Jeg må i beundring besiktige alt sammen. Det er meget viktig. — Den siste nyervervelse er en forunderlig dings rundt hodet med stor skygge foran. Jeg ble litt engstelig ved synet, men fikk straks greie på at det ikke var skjedd noe galt med ham. — *Det må være noe jeg ikke skjønner!* — Han kommer bustet, svelt og lykkelig hjem hver gang, og har alltid sett noe merkelig eller opplevd noe morsomt.

Jeg må ikke le av, bare smile til min orienteringsløper, — og er glad for engangsalget.

Med hilsen
Liv Kittelsen

Har du begynt treningen før vinterens skiturer?

Har du til hensikt å gå lange skiturer i vinter, eller vil du delta i karuselløp og turløp? I så fall er det påkrevet at du trener systematisk. Litt sent er det å starte nå, men på ingen måte for sent.

I høst har du nok sett joggende personer på veiene og i skogen. Undertegnede jogger 2-3 ganger pr. uke. Mange av oss tar dette som et forebyggende helsetiltak. Se ikke skjært til oss, men følg oss!

Noen er av den oppfatning at det er skadelig, ja direkte farlig å begi seg ut på anstrengende turer. Dette er feil! Men selvsagt er forutsetningen at en er trent og at legen ikke har noen innvending.

Under overskriften "Ryktene om livsfarlig skisport må avlives" uttaler hjertespesialisten dr.med. Arne Benestad seg i A-Magasinet for 2. mars i år. Og han får full støtte av fysiologen professor Sigmund B. Strømme ved Norges Idrettshøgskole.

Dr. Benestad taler varmt om skisportens betydning for folkehelsen. Han kan ikke love hjertepasienter et lengre liv ved trening, men han kan garantere dem et bedre liv — ikke minst psykisk.

Hans eldste pasientgruppe består av ca. 30 menn som alle har hatt hjerteinfarkt. Noen har i mer enn 6 år drevet regelmessig trening i Frognerparken to ganger i uken. Eksempelvis kan nevnes at en av deltakerne, en 60-årig mann, lå bevisstløs i to døgn etter hjerteinfarkt. Men mannen, som har jogget seg frisk igjen, er tilbake i full jobb som toppsjef i et av våre store konserner.

Strømme har gjort en interessant undersøkelse vedrørende de eldres prestasjoner. Han har utregnet gjennomsnittstidene for de forskjellige aldersklasser under langvarige fysiske anstrengelser som Grenaderløpet og Birkebeinerløpet. Det viste seg at 30-åringene bruker minst tid, 20-åringene og 40-åringene har samme tid og 5% mere tid enn 30-åringene. 50-åringene bruker ikke mere enn 10% og 65-åringene ikke mere enn 20% mere tid enn 30-åringene. Dreier det seg imidlertid om korte løp, kommer gamlingene helt til kort, hvilket har noe med transporten av oksygen og "drivstoffet" (sukkerarter og fett) i blodkarsystemet å gjøre.

Denne transporten bedres ved tre-

Årets nest siste trenings-O-løp (2 natt-O-løp ikke medregnet) var Kosvikløpet som er omtalt i Venneslaposten. Dette løp går fra Kostøl til Vikeland hvor familien Karl Hodnemyr tar imot løperne. Også i år var deltakelsen stor.

Annerledes var årets siste løp som gikk i regn, sur vind og med sne på marken i høydene. Været sorterte ut alle pysene og det var bare noen få vikinger som startet.

Heder til Thorbjørn Olsen og Sigurd Hagen som arrangerte løpet under de ublide forhold.

Resultater

6 km:

1. Karl Hodnemyr	65.35
2. A. Heisel	77.45
3. Oddbjørn Hagen	Brutt

4 km:

1. T. Hodne	79.00
2. A. Renstrøm	79.05
3. T. Løken	80.00
3. B. Syvertsen	80.00
5. O. Andersen	88.00
6. R. Hagen	89.00
7. T. Kittelsen	89.45
8. Liljan Aas Lyngby	91.30
9. K. Honnemyr	91.30
10. H. Nordhagen	Brutt

ning. Uteblir fysisk aktivitet kan det få katastrofale følger.

Altså — er du stresset, nervøs, føler du deg slapp og trett — så **BEGYNN Å TRENE!**

Den beste måte å skaffe seg god fysisk form er ved å gå skiturer regelmessig.

På vegne av styret i HBIL ønsker jeg alle en gledelig jul.

Tryggve Kittelsen

Hva refunderer Hunsfos Hjelpkasse?

Medisjner

Medisiner refunderes med 50% av beløpet til medlemmet selv, ektefellen og eventuelle barn under 18 år. Ektefelle og barn må ikke selv være i betalt arbeid. Pensjonister og deres ektefelle får refundert 100%. For uføretrygdede gjelder 60 år som pensjonsalder. Før den tid får vedkommende 50%.

Briller

Briller refunderes med kr. 100,- pr. vanlig brille. Briller refunderes **kun** til medlemmet selv, pensjonister med ektefelle, og enker.

Regning fra vanlig optiker godtas.

Eget utlegg til spesialister

Den enkeltes eget utlegg refunderes mot kvittering.

Dette gjelder **kun** medlemmet selv, pensjonister med ektefelle, og enker.

Fysisk behandling

50% av eget utlegg refunderes. Dette gjelder bare medlemmet selv. Pensjonister med ektefelle, og enker, får 100% dekning.

Behandling hos kiropraktor

Her dekker Trygdekassen kr. 15,- pr. behandling. Av det beløpet som er igjen, dekker Hjelpeskassen 50%. Dette gjelder kun medlemmet selv. Pensjonister og ektefeller får refundert hele det resterende beløpet.

Foreløpig er det bare en kiropraktor som er godkjent.

Regninger og resepter som er eldre enn 6 måneder, refunderes ikke.

For å bli medlem av Hunsfos Hjelpkasse må vedkommende ha vært ansatt ved fabrikkene i 6 måneder sammenhengende.

Vernetjenesten

Det burde være kjent for de fleste hvorledes A.M.U. (arbeidsmiljøutvalget) er sammensatt, men la meg bare gjenta meget kort: A.M.U. består av 8 faste medlemmer som kommer sammen 6-8 ganger i året for å drøfte større vernemessige saker, og de legger opp planer og retningslinjer for vernearbeidet generelt.

Faste inspeksjonsrunder i fabrikk er en av de ting vi har erfart er av stor betydning. Alle åtte medlemmene har ikke anledning til å delta i inspeksjonene, derfor er det overlatt til A.M.U.'s arbeidskomite som består av bedriftslegen, hovedverneombudet og vernesjef.

Fabrikk er inndelt i 12 verneområder, og hver fredag formiddag går arbeidskomiteen inspeksjonsrunde i ett av verneområdene. På denne måten vil det ta 12 uker for arbeidskomiteen å komme gjennom hele fabrikk. Arbeidskomiteen tar seg av det daglige vernearbeid og det går ikke en eneste dag uten at det er vernemessige forhold som må klarlegges. Eller hvis det har vært en skade i fabrikk så er det arbeidskomiteens oppgave å finne ut mest mulig om årsaken for dermed å kunne hindre en gjentakelse.

Hva ser vi etter og hva kommer det ut av inspeksjonsrundene?

Det primære er å finne fram til forhold som kan være farlige og på den måten få gjort noe med forholdet før en ulykke inntreffer. Med andre ord, det er et viktig ledd i det forebyggende vernearbeid. Dessuten, og det er ikke minst viktig, vi får anledning til å snakke med verneombudet og de øvrige ansatte i avdelingen om eventuelle farlige forhold. Avdelingens verneombud er en nøkkelperson i dette arbeidet, ingen vet bedre hvor skoen trykker enn den som har den på.

Vi skriver alltid en rapport fra inspeksjonsrundene våre hvor vi påpeker forhold som må rettes på. Hvis forholdet er meget alvorlig gir vi pålegg om at det må rettes på straks. Rapporten går til avdelingens ledelse.

Inspeksjoner, forebyggende arbeid, rapporter, kurser og opplysningsvirksomhet til tross, — allikevel skjer det

ulykker og personskader. Hvorfor? Ja, den som kunne svare på det. Uheldig kan man "selvfølgelig" være, men vi har for mange skader i løpet av året. En av årsakene kan jeg peke ut og det er menneskene. Vi undersøker alle skadene som blir rapportert (skademeldingene) og vi har funnet — og det er et faktum: At i svært mange tilfeller ville skaden vært unngått hvis den skadede bare hadde stoppet opp et lite øyeblikk og tenkt seg om før han satte igang med det han skulle gjøre.

Ta en rask, men grundig inspeksjon selv, over den maskin eller forhold du skal jobbe med. Er alt i orden? Gjør dette til en regel, og mange skader vil unngås.

Jeg undres på om bladets trykkeri kan få med den lille tegningen som viser katten og musa denne gang. Tegningen har vi sakset fra en av plakatene til Vern og Velferd.

Y. Hjelm Johansen

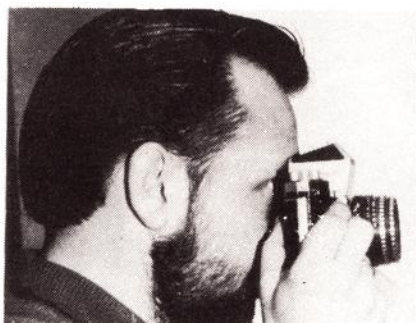
Ta aldri sikkerhet for gitt!

Hunfosposten har fått fotograf

Det skal medgis at redaksjonens fotografiske prestasjoner ikke alltid har vært i superklasse. Derfor har vi sett oss om etter sakyndighet. Våre ambisjoner var store og vi kunne nok tenke oss å ansette selveste presidenten i Norsk Selskap for Fotografi.

Sørtrykk — som trykker dette selskaps månedsblad som er spekket med flotte bilder — forteller oss at presi-

denten arbeider på Hunfos og heter Reidar Liane

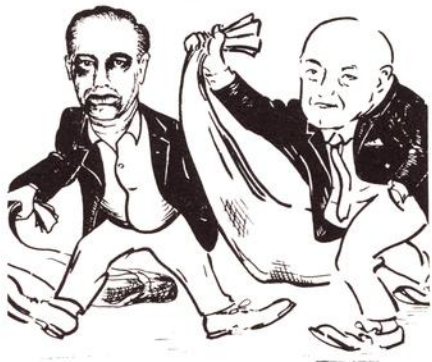
Ham har vi sikret oss som medarbeider. Nå kan vi få tatt og fremkalt bilder på dagen. Liane fotograferte en del for Hunfosarbeideren. I hvilken grad vi nå har bedret oss overlater vi til leseren å bedømme.

Red.

Nyttårseventyr

Tekst: Trygve Kittelsen.
Tegninger: Sigurd Gundersen.

Hva var det Trygve Jarl og Høvding Lorlar hadde fore henimot årsskiftet? De sprudlet så å si av bare Hunsisu og pågangsmot enda det hadde vært harde dager å komme igjennom i dette året som ebber ut. Hva var det de hadde i hendene? Pengesekker kunne det iallefall ikke være. Tankefulle vandret de gjennom Riket.

Med seg hadde de all den dyktighet som finnes. Der var Egil, Magne 1, Magne 2, Ella, Willy, Gunnar 1, Jan Sverre, Georg, Gunnar 2. Mange andre og ikke å forglemme

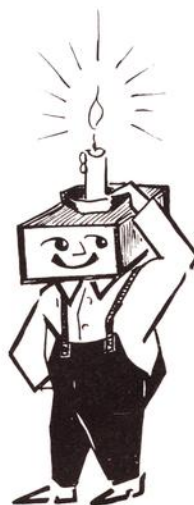
Idea — Anna Lyse — Dr. Maskingo

Og der var de gjeve operatører:

Klara Klor — Per Kok

Bakerst i følget trippet en liten ubetydelig en. Han holdt seg gjerne for seg selv, ingen regnet med ham, men når det kom til stykket så var det han som var i besittelse av den største andel menneskelighet og fornuft. Her har vi ham:

Klossen

Toget beveget seg målbevisst om alle bedriftens kroker og kriker og dem var det mange av.

I Cellulosen kom smilet frem. Her var de såmenn blitt uavhengige av selveste Nordsjøen, og de behøvde ikke så mye stoff fra andre lenger. En helt ny prosess var under fødsel, noe både Riket og alt omkring ville komme til å få glede av. Skulle ikke dette love godt for året som kommer?

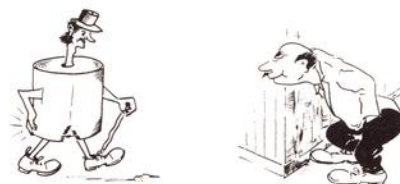
I Papirfabrikken og tilhørende Herligheter ble de vitne til fremtrylling av de lekreste papirkvaliteter. Så lekre var de at de mest var å ligne på de supreste kjei — omforladels — de vakreste mennesker. De skinte lang vei i de klareste farger, hadde utsøkt finish og de herligste hold. Ja, så fine var de at Hunsfosposten lot seg trykke på to av kvalitetene.

Med ett traff de på noen underlige fyrer

Kladden — Fela Rusta

Så nå forstår vi hva sekkene skulle brukes til. Jarlen tok Kladden og Høvdingen tok Fela Rusta. Og videre bar det. Hei — hvem var der:

Herr Vraket — Lurer

Den første hadde nok en altfor stor posisjon. I sekken med ham! Den andre var en fabrikkspion fra en annen planet. I sekken med ham!

Så traff de nok på selve trollene. Og de var så mektige at de nesten hadde overvunnet selveste Jarlen og selveste Høvdingen.

Maxa Kosta — Plenti Manko

Det første trollet, hva skulle de gjøre med det? Både Jarlen og Høvdingen var rådvile nå, og ingen andre hadde noe å komme med heller. Da var det Klossen kom til å si: "Send ham på slankekur og da vil det andre trollet sprekke og forvandles til en fin liten fe med positivt fortegn". Slik blir det!

Og prosesjonen fortsatte inn i Det hvite hus. Der var det blant andre mange flittige tuller som var aktet og æret av alle. Men en tulle i 2. etasje var nok nett og fin å se til,

men hun kunne være brysom og vrang av og til, må vite. Det var

Tulla Valuta

Igen var det Klossen som visste råd: "Send henne til Gunnar Hansen og Co., og la henne få opplæring så hun kommer til å oppføre seg like bra som oss alle sammen!" Slik blir det!

Prosesjonen stoppet ved Valse-dammen. Folk som så hvor slitne Trygve Jarl og Høvding Lorlar var over den tunge børen, spurte om det var selveste Fanden de hadde i sekken. "Det er det", sa de og skulle til å hive sekkene i fossen. Da var det Klossen som ropte: "Ikke i den rene elven". Det var alle enige i. Til fyrhuset bar det hvor sekkene havnet på det varmeste stedet.

OG I ÅRET 1980 BLIR DET BARE FRED OG HARMONI PÅ HUNSFOS!

«Jeg tror ikke noe på at faren din har en så viktig stilling, når han ikke har mavesår.»

Nøtter til julebordet

Løsningen på disse oppgavene finnes annet sted i bladet, men titt ikke på forhånd!

1. Et utvalg ansatte sammenkalles i all hast foran fabrikkpipa. OVERINGENIØREN med det skarpe øyet har oppdaget en maur som går i spiral med stigning 1:10 utvendig på pipa. Han har straks klart for seg hvor lang vei mauren må gå for å komme fra pipas fot (ytre diameter 6.30 meter) til pipas topp (ytre diameter 6.10 meter). Pipas høyde er 90.1 meter. Ingen av de fremmøtte kunne svare, ingeniørene hadde glemt kalkulatorene og EDB-avdelingen hadde stengt for dagen. "Men kan noen gi meg svar på dette", sa OVERINGENIØREN, "sett at mauren hadde gått rett oppover pipa og for hver 2. meter den kom i været, falt den 1 meter ned — hvor langt måtte den da gå for å komme til toppen?" Fullstendig taushet inntil en bakerst i rekken ropte: "Jeg har svarene!" Det var Klossen som hadde brukt en smule fornuft.

Har du svarene?

2. Kaare Nordhagen satt naken i en båt laget av en hul trestamme midt ute i Venneslafjorden. I hånden hadde han en strikkepinne — hvilket for øvrig var det eneste han hadde med seg. Han ønsket å vite om pinnen var magnetisk og avgjorde dette på en forholdsvis kort tid. Hvordan? Det skal bemerkes at han klarte oppgaven bare ved hjelp av strikkepinnen, og gjorde f.eks. ikke bruk av det jordmagnetiske felt.

3. La oss si at selvkostende for vår cellulose er kr. 1.500,- pr. tonn og at det under papirfabrikasjonen tapes 2% av cellulosen. Hvor meget koster da et tonn cellulose i papirfabrikken?

4. Hva er vekten av absolutt tørr vedsubstans i m³ fast målt granved av fuktighetsinnhold 30%. Ca. 400 — 420 — 520 eller 850 kg?

5. Hvor mange liter rommer våre 5 kokere?
0.2, 0.6, 0.8 eller 1.2 mill. liter?

Den enes død — den annen tomflaske

Er du, kjære leser, en av dem som ikke vet hvor du skal plassere tomflasken etter at du har flasket deg opp? Vi sikter til tomme «avholdsflasker» som tåler dagens lys. Av forrige nummer av Hunsfosposten så vi at andre flasker plasseres på mørke, ufysiske steder.

Plasserer du flasken på gulvet der du er, på gårdsplassen et sted, i en av søppelkassene, på et tak hvor du sitter en godværsdag, eller kanskje legger du den i hylsen på en papirrull slik at kunden blir beriket med en verdifull gjenstand?

For verdifull er den. Vet du at overskuddet av salget fra brusautomaten fordeles mellom Hunsfosheimen, Vesøya og HBIL? At dette utgjør hovedinntekten for disse institusjoner til å dekke faste utgifter? Blir en flaske eller kasse borte — og det skjer titt — så blir det tilsvarende mindre å rutte med. Det verste er kanskje at flasken, som er kommet på tusta, har lett for å bli knust. Glass-skårene har vi alle trådt i.

Fy til rakkeren!

Red.

«Forkjølelsen Deres er gått ned i brystet. De må skifte spesialist». (— «Terapeutiske Fremskritt»).

6. Hvor meget friskvann bruker PM 5 omtrentlig for å produsere 1 tonn papir?
20.000, 40.000, 80.000 eller 16.000 liter?

7. Hva er i alminnelighet forholdet mellom fast målt og løst målt ubarket kubb av
a) diameter 8-6 tommer?
b) diameter 3-1.5 tommer?
50, 60, 70, 80 eller 90%?

Til postkassen har vi fått denne lille julehilsen

Ja, æ tenke me mæ sjæl at nå æ de snart jul ijen. De æ ubegribeli å fært tia jenge. Du æ ikkje før færi me ein vinter, så må du te på ein ny ein. Åsså sånn ein såmmer mi he hatt. Det he ju våre så kaldt at ein mest ikkje he fått a sæ dei langarma onderboksane. Nei, de he ikkje eigong våre no såmmer i år. De æ mest så ein må være eni me negeren som sa at han tykte den kvide vinteren var bær enn den grønne, får då fyrte dei, sa han.

Men nåkk om de. De æ jo snart jul ijen, som æ sa. Så bjinne kjerringa å gnave om at ho ska ha både de eine å de andre. Å ongane æ ikke bær. Dei tru visst at ein gammel Honsfosarbeider æ for ein Krøsus å reine.

Sjæl om æ fekk øve firehondre ijen på skatten så tåle æ ikkje dei svære udsjeielsane. Væl, litt he æ lurt onnå på lønninga sånn at æ kan ta mæ ein tur på pole opp onne jul. Då pleie æ jønne å ta ein tur opp i dei øvste hyllane. De æ jo jul bare ei gång om åre, påske æ de vert år, som kjerringa sa. Æ æ så eni mæ o.

Åsså må mi være litt ekstra greie te jul. Gje verandre presange å sånn meine æ. De æ då koseli au. Åsså må mi ha noe gått i huse. Æ tykke nå best om kompe, men te jul, vett du, så ska de helst være ribbe, ludafisk elle kokt tåsk. Æ æ ikkje gla i noen a delane, men slide mæ ijennom de me gått humør.

Åsså detta me juletre å blanke onge-øye. Kan du ikkje se åssen forventningane lyse a dei. De æ så rart me de, du føle dæ lissom sånn rar å go innvendig (de æ før æ he rørt polvarane). Ja, æ æ nå gla i både kjerringa å ong-

ane, men de kjeme lissom så tett inn på dæ på julekvellen.

Nå jula æ øve så vente mi oss ein onge te. Æ håbe de ble ein gutt. Då ska an heide Tom. Oppkallt ette sin fars lommebåg (de va ein go ein æ hørte på TV).

Nå skolle æ ønske at Jarlsby snart kunne betale oss noe meir får arbeie våres. De he blitt noe snaut i de seinere. Mi kjøre jo så gått au nå. Spesielt i fyrhuse å på 5.eren. De æ reine Bravo-udblåsinga både natt å da på dei kantane. Nå he ju ledelsen låft å montere lyd-dempere, men de ser heller smått ut me de.

Så nå lure æ på om ein kan få kjøpt lyd-dempere te å ha i øyrane. Då vil æ gje kjerringa ein te jul. Å så vil æ ha ein sjæl au.

Ellers så he de vår rekordkjøringe både hær og dær, he æ hørt. Både i papirfabrikken å på 9.eren. Hvis nå bare de kunne gje sæ udslag på lønna så kunne mi la pol være i vinter å dra ne til appelsin-fantastenes land. Der æ de gått å være, bare spør Arnt.

Der finne du øvste hylle i benkehøyde, me prise som sjøl ein Honsfosarbeider kan tåle.

Men de æ væl bare ønskedrømme. Enten de nå æ ein høyrevind, elle ein nordli-bris som he blåst vekk sedlane, så æ mulighedane dei samme. Bare spør Salve.

Aligevel, de æ gått at de nærme sæ julehøytid. Sjæl i vårt sørpete vinterland æ de muli å fremkalle varme, den ekte varme som følle mæ jula.

Go jul, alle i hop.

Vitsestafetten

Et blad bør stadig fornye seg. Vi lanserer derfor i og med dette nummer av Hunsfosposten også et bilde av vitsefortelleren slik at vi kan nyte dette sammen med vitsen.

Ordet gis til Hans Fleischer (se bildet!) som ble utfordret i forrige nummer:

Det har vært meget vanskelig å finne frem til en nobel og samtidig vanvittig morsom vits.

Så jeg får prøve to.

Den første er først og fremst nobel for vendøler:

– Vet du hva en kristiansander er?

– Nei.

– Det er en setesdøl som kom for sent til Amerikabåten.

Dette var jo en vits med typisk lokal koloritt. Den neste er noe mer eksotisk:

Det er julefest i negerlandsbyen og misjonæren skal som seg hør og bør ha dronningen til bords.

– Misjonæren: Får jeg by Dem min arm?

– Dronningen: Nei takk, jeg er vegetarianer.

Utfordringen går videre til Gunnar Sand på Instrumentavdelingen.

*Christenfolkets Hjerter skulde
være varme Julebrød.*

Henrik Wergeland

JULEGODTER

Hvorfor ikke prøve å lage noen julegodter selv i år? Butikkene er fulle av alt mulig søtt, men ingenting er som det vi lager selv.

Her er noen oppskrifter som er litt spesielle, men husk: når det står smør her, er det ikke margarin, men virkelig SMØR!

LYSE BLØTE KARAMELLER	2 1/2 dl kremfløte	2 ss fløtepulver
	200 g farin	2 ss sterk, kald kaffe
	2 ss smør	1 ss vaniljesukker

Kok fløte, sukker og smør til det blir jevnt, ca. 20 minutter, under omrøring. Rør fløtepulveret og vaniljesukkeret ut i kaffen og bland den i. La alt sammen koke opp og ta det så av platen.

Prøv om karamellblandingen er ferdig ved å legge litt av den på et smurt papir i kjøleskapet i noen minutter. Hvis blandingen blir fast og kan skjæres i når den er kald, er den ferdig.

Helles i en form foret med aluminiumsfolie. Skjæres opp i terninger når den er helt kald.

GLASERT VALNØTTKONFEKT	250 g marsipan	2 dl farin
	200 g valnøttkjerne	papirformer

Form marsipanen til små kuler og trykk en valnøttkjerne sammen om hver. Smelt sukkeret i en gryte til det er gyldent, slå av varmen så sukkeret ikke blir brunt, men fortsetter å være flytende.

Ta kulene mellom to gafler og dypp dem i massen. Legg dem deretter på en smurt plate. Når de er kalde, legges de i små krusede papirformer.

Papirformer kan fåes kjøpt f.eks. i Vennesla Bokhandel, 100 stk. koster kr. 4.25.

MAKRONER	4 eggehviter	125 g hakkede hasselnøtter
	250 g sukker	60 g hakket appelsinskall
	1 ts kanel	60 g hakket sukat (kan sløyfes)

Pisk eggehvitene til de er helt stive. Bland sukkeret med kanelen og rør det forsiktig i. Rør så like forsiktig alt fyllet i og sett deigen som små topper på en smurt plate, eller en plate med bakepapir.

Stekes ved svak varme, ca. 160° i 1/2 time. La kakene bli litt avkjølt på platen før de løsnes og legges på rist.

NOUGATSKIVER	250 g farin	1 dl kokosmasse
	1 ss smør	2 ts kakao

Smelt sukkeret på en stekepanne, rør i smøret og la blandingen bli gylden. Tilsett kakao og kokosmasse, rør det godt sammen og held blandingen ut på en smurt plate.

Brytes opp i passende stykker når det er helt kaldt.

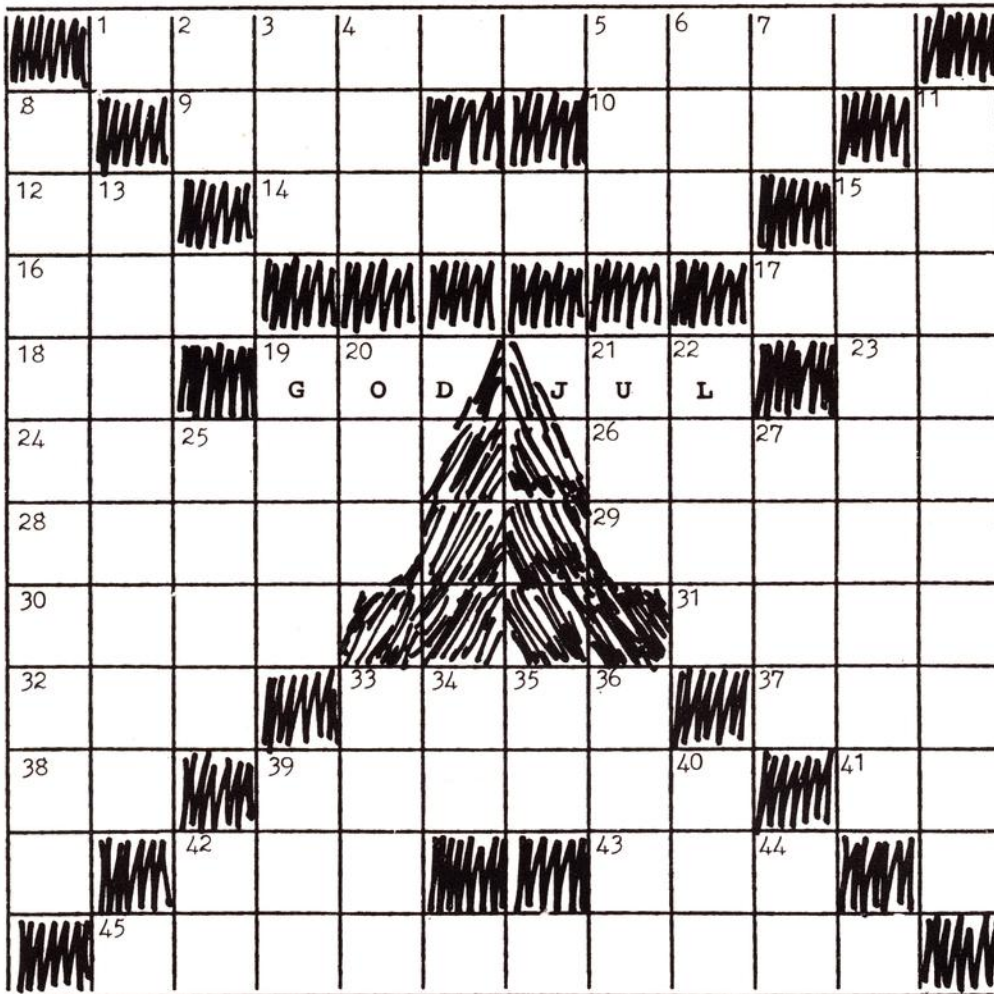
BRENTE MANDLER

Brente mandler kan kanskje alle lage, men vi tar med en oppskrift for sikkerhets skyld:

250 g mandler	1/2 dl vann
250 g melis	

Gni mandlene i et håndkle og hell dem i en kjele sammen med sukkeret og vannet. Kokes til hele massen er tørr, slå av varmen litt og la det koke til det blir flytende igjen og mandlene er blanke. Hell det straks ut på et smurt papir, skill mandlene så godt som mulig ved hjelp av et par gafler, legges i boks når de er helt kalde.

Premiekryssord nr. 3

Vannrett:

1. Venter vi på
9. Legemiddel
10. Topp
12. Naboer
14. Hører julen til
15. Uttrykke
16. Tidsenhet
17. T . . . , ledetråd
18. Selskap (fork.)
23. Gjør
24. Mannsnavn
26. Organ
28. Forbinde
29. Var vi nær utsatt for
30. Legemiddel
31. Fiskeredskap
32. Pur
33. Kvinnenavn
37. Pusse
38. Eksisterer
39. Reise
41. Karakter (bakvendt)
42. Geografisk landskap
43. Jage
45. Har vi på papirmaskinene

Loddrett:

2. Lyd
3. Sikring
4. Mannsnavn (bakvendt)
5. Nedbør
6. Muggen
7. Spis
8. Stilling på Hunsfos
11. Arbeidsoperasjon på Hunsfos
13. Gjør Gunnar Hansen
15. Kort
19. Farget papir
20. I Setesdal
21. Sjømann
22. Tre
25. Dyr
27. Dyr
33. Håndverk
34. Alex Felicio
35. Fartøy
36. Blomst
39. Verktøy
40. P . . . , drikk
42. Pronomen
44. To like

Blant riktige løsninger trekker vi ut 3. Disse får 1 kg kaffe hver i premie.

**Frist for innsendelse:
1. februar**

Premiekryssord nr. 2

Det var hele 41 stk. som hadde klart kryssordoppgaven i Hunsfosposten nr. 3 -79.

Av disse er følgende 5 stk. trukket ut som vinnere av 1 kg kaffe hver
Antonio Benitez, Avd. 9
Sigfrid Eskeland, legekantoret
Unni Aslaksen, Teknisk spisesal
Arne Kristian Iversen,
rammebua
Holger Ståhl, Graslia 3